

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 206

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος

17 Ιουνίου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 206/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 206/02 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-473/17 και C-546/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αιτήσεις του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17) κατά Administración del Estado (Προδικαστική παραπομπή — Ενέργεια — Τομέας του υδροποιημένου αερίου πετρελαίου (LPG) — Προστασία των καταναλωτών — Υποχρέωση γενικού οικονομικού συμφέροντος — Ανώτατη τιμή της φιάλης υγραερίου — Υποχρέωση κατ' οίκον διανομής — Άρθρο 106 ΣΛΕΕ — Οδηγίες 2003/55/EK, 2009/73/EK και 2006/123/EK — Ερμηνεία της αποφάσεως της 20ής Απριλίου 2010, Federutility κ.λπ. (C-265/08, EU:C:2010:205) — Αρχή της αναλογικότητας) 2

2019/C 206/03 Υπόθεση C-483/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neculai Tarola κατά Minister for Social Protection (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Οδηγία 2004/38/EK — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Μισθωτοί και μη μισθωτοί εργαζόμενοι — Άρθρο 7, παράγραφος 3, στοιχείο γ' — Δικαίωμα διαμονής άνω των τριών μηνών — Υπήκοος κράτους μέλους έχουν ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος επί χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών — Ακούσια ανεργία — Διατήρηση της ιδιότητας του εργαζομένου επί χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μικρότερο του εξαμήνου — Δικαίωμα στο επίδομα ανεργίας («jobseeker's allowance») 3

EL

2019/C 206/04	Υπόθεση C-501/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Landgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Germanwings GmbH κατά Wolfgang Pauels (Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Αποζημίωση επιβατών σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μακράς καθυστέρησης της πτήσεως — Περιεχόμενο — Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημίωσης — Έννοια των «εκτάκτων περιστάσεων» — Βλάβη στο ελαστικό αεροσκάφος προκληθείσα από ξένο αντικείμενο ευρισκόμενο στον διάδρομο αποπροσγειώσεως)	4
2019/C 206/05	Υπόθεση C-558/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2019 — ΟΖ κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) (Αίτηση αναρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) — Σεξουαλική παρενόχληση — Έρευνα στο πλαίσιο του προγράμματος «Dignity at work» — Απόρριψη καταγγελίας για παρενόχληση — Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του προέδρου της ΕΤΕπ περί απορρίψεως της καταγγελίας — Αποκατάσταση της ζημίας)	4
2019/C 206/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-582/17 και C-583/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Απριλίου 2019 [αιτήσεις του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie κατά H. (C-582/17), R. C-583/17) (Προδικαστική παραπομπή — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ' — Άρθρο 23, παράγραφος 1 — Άρθρο 24, παράγραφος 1 — Διαδικασία εκ νέου ανάληψης — Κριτήρια σχετικά με τον προσδιορισμό της ευθύνης — Υποβολή νέας αίτησης σε άλλο κράτος μέλος — Άρθρο 20, παράγραφος 5 — Εκκρεμής διαδικασία προσδιορισμού — Ανάκληση της αίτησης — Άρθρο 27 — Προσφυγές)	5
2019/C 206/07	Υπόθεση C-603/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Bosworth, Colin Hurley κατά Arcadia Petroleum Limited κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Σύμβαση του Λουγκάνο II — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Τίτλος II, τμήμα 5 (άρθρα 18 έως 21) — Διεθνής δικαιοδοσία επί διαφορών από ατομικές συμβάσεις εργασίας)	6
2019/C 206/08	Υπόθεση C-617/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. κατά Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Άρθρο 82 ΕΚ — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου ανταγωνισμού — Απόφαση της εθνικής αρχής ανταγωνισμού με την οποία επιβάλλεται πρόστιμο βάσει του εθνικού δικαίου και πρόστιμο βάσει του δικαίου της Ένωσης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή ne bis in idem — Δυνατότητα εφαρμογής)	7
2019/C 206/09	Υπόθεση C-638/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Προδικαστική παραπομπή — Διάρθρωση και συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά — Οδηγία 2011/64/ΕΕ — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έννοια του όρου «πούρα ή πουράκια» — Κύλινδροι καπνού με εξωτερικό περιτύλιγμα από φυσικό καπνό που καλύπτεται εν μέρει από πρόσδετο στρώμα χαρτιού)	8
2019/C 206/10	Υπόθεση C-690/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ÖKO-Test Verlag GmbH κατά Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG (Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2 — Δικαιώματα που παρέχει το σήμα — Ατομικό σήμα αποτελούμενο από σήμανση δοκιμής)	9

2019/C 206/11	Υπόθεση C-691/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PORR Építési Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) επί των εισροών — Άρθρο 199, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Αντιστροφή της επιβαρύνσεως — Αχρεωστήτως καταβολή του φόρου από τον αποδέκτη των υπηρεσιών στους παρόχους των υπηρεσιών βάσει τιμολογίου εκδοθέντος εσφαλμένως σύμφωνα με το κοινό φορολογικό καθεστώς — Απόφαση της φορολογικής αρχής διαπιστώνουσα φορολογική οφειλή του αποδέκτη των υπηρεσιών και απορρίπτουσα αίτηση για έκπτωση — Μη εξέταση από τη φορολογική αρχή της δυνατότητας επιστροφής του φόρου) 10	10
2019/C 206/12	Υπόθεση C-699/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ένδικη διαδικασία που κίνησε η Allianz Vorsorgekasse AG (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Σύναψη συμβάσεων ασφάλισης σε επαγγελματικό ασφαλιστικό ταμείο επιφορτισμένο με τη διαχείριση των εισφορών επαγγελματικής αλληλεγγύης — Απαιτούμενη συμφωνία των εργαζομένων ή των εκπροσώπων τους για τη σύναψη της σύμβασης — Οδηγία 2014/24/ΕΕ — Άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ — Αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων — Υποχρέωση διαφάνειας)..... 11	11
2019/C 206/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-29/18, C-30/18 και C-44/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cobra Servicios Auxiliares SA κατά José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 και C-44/18), Incatema SL (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια των «συνθηκών απασχολήσεως» — Συγκρισιμότητα των καταστάσεων — Δικαιολόγηση — Έννοια των «αντικειμενικών λόγων» — Αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για αντικειμενική αιτία — Χαμηλότερη αποζμίωση που καταβάλλεται κατά τη λήξη συμβάσεως εργασίας «για εκτέλεση εργασιών παροδικού χαρακτήρα») 12	12
2019/C 206/14	Υπόθεση C-139/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Απριλίου 2019 — CJ κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (Αίτηση αναρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (ECDC) — Έκθεση αξιολόγησης — Αξιολόγηση 2011 — Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης με την οποία ολοκληρώνεται η έκθεση αξιολόγησης)..... 12	12
2019/C 206/15	Υπόθεση C-214/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη που κίνησε ο H. W. (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Δικαστικός επιμελητής — Αναγκαστική εκτέλεση — Αμοιβές καθοριζόμενες από τον νόμο — Διοικητική πρακτική των αρμόδιων εθνικών αρχών να θεωρούν ότι στο ποσό των αμοιβών αυτών περιλαμβάνεται ο ΦΠΑ — Αρχές της ουδετερότητας και της αναλογικότητας) 13	13
2019/C 206/16	Υπόθεση C-254/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure κατά Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας — Περίοδος αναφοράς — Κυλιόμενος ή προκαθορισμένος χαρακτήρας — Παρέκκλιση — Αστυνομικοί υπάλληλοι)..... 14	14
2019/C 206/17	Υπόθεση C-266/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Poznaniu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aqua Med sp. z o.o. κατά Irena Skóra (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας — Ρήτρα που απονέμει κατά τόπον αρμοδιότητα στο δικαστήριο που ορίζεται κατ' εφαρμογή των γενικών κανόνων — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Αυτεπάγγελτος έλεγχος του καταχρηστικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Υποχρεώσεις και εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου) 14	14

2019/C 206/18	Υπόθεση C-282/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2019 — The Green Effort Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία προσφυγής — Προθεσμίες — Κοινοποίηση με ηλεκτρονικά μέσα — Υπολογισμός των προθεσμιών)	15
2019/C 206/19	Υπόθεση C-288/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Διακρίσεις 85285100 και 85285940 — Οθόνες απεικόνισης με επίπεδη οθόνη τεχνολογίας υγρών κρυστάλλων η οποία μπορεί να εμφανίζει σήματα προερχόμενα από αυτόματα συστήματα επεξεργασίας πληροφοριών — Συμφωνία για το εμπόριο προϊόντων της τεχνολογίας πληροφοριών)	16
2019/C 206/20	Υπόθεση C-295/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Tribunal da Relação do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A. κατά Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA (Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2007/64/EK — Άρθρα 2 και 58 — Πεδίο εφαρμογής — Χρήστης υπηρεσιών πληρωμών — Έννοια — Εκτέλεση εντολής άμεσης χρεώσεως που δόθηκε από τρίτον σε σχέση με λογαριασμό του οποίου δεν είναι δικαιούχος — Έλλειψη εγκρίσεως από τον δικαιούχο του χρεωθέντος λογαριασμού — Μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής)	16
2019/C 206/21	Υπόθεση C-464/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil no 1 de Girona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ZX κατά Ryanair DAC (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Καθορισμός του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει αγωγή αποζημιώσεως ασκηθείσας λόγω καθυστέρησης της πτήσεως — Άρθρο 7, σημείο 5 — Εκμετάλλευση υποκαταστήματος — Άρθρο 26 — Σιωπηρή παρέκταση — Ανάγκη να παραστεί ο εναγόμενος)	17
2019/C 206/22	Υπόθεση C-155/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl κατά De Vellis Servizi Globali Srl	18
2019/C 206/23	Υπόθεση C-156/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl κατά De Vellis Servizi Globali Srl	19
2019/C 206/24	Υπόθεση C-168/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Ιταλία) στις 25 Φεβρουαρίου 2019 — HB κατά Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	20
2019/C 206/25	Υπόθεση C-169/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Ιταλία) στις 25 Φεβρουαρίου 2019 — IC κατά Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	21
2019/C 206/26	Υπόθεση C-191/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — OI κατά Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA	22
2019/C 206/27	Υπόθεση C-209/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) στις 5 Μαρτίου 2019 — SM κατά Sparkasse Saarbrücken	22
2019/C 206/28	Υπόθεση C-216/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 11 Μαρτίου 2019 — WQ κατά Land Berlin	24
2019/C 206/29	Υπόθεση C-219/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 11 Μαρτίου 2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)	25

2019/C 206/30	Υπόθεση C-238/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2019 — EZ κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	25
2019/C 206/31	Υπόθεση C-242/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 20 Μαρτίου 2019 — CHEP Equipment Pooling NV κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	27
2019/C 206/32	Υπόθεση C-249/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 25 Μαρτίου 2019 — JE κατά KF	28
2019/C 206/33	Υπόθεση C-253/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία) στις 26 Μαρτίου 2019 — MH, NI κατά OJ, Novo Banco SA	28
2019/C 206/34	Υπόθεση C-254/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 26 Μαρτίου 2019 — Friends of the Irish Environment Limited κατά An Bord Pleanála	29
2019/C 206/35	Υπόθεση C-255/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 26 Μαρτίου 2019 — Secretary of State for the Home Department κατά OA	30
2019/C 206/36	Υπόθεση C-257/19: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	31
2019/C 206/37	Υπόθεση C-263/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 28 Μαρτίου 2019 — T-Systems Magyarország Zrt. κ.λπ. κατά Közbizottság Hatóság Közbizottság κ.λπ.	32
2019/C 206/38	Υπόθεση C-265/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) (Ιρλανδία) στις 29 Μαρτίου 2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd κατά Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ιρλανδία, Attorney General	33
2019/C 206/39	Υπόθεση C-275/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 2 Απριλίου 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd κατά Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD	34
2019/C 206/40	Υπόθεση C-276/19: Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	35
2019/C 206/41	Υπόθεση C-282/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 3 Απριλίου 2019 — YT κ.λπ. κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania	36
2019/C 206/42	Υπόθεση C-286/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Γαλλία) στις 5 Απριλίου 2019 — JE, KF κατά XL Airways SA	37
2019/C 206/43	Υπόθεση C-288/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht des Saarlandes (Γερμανία) στις 9 Απριλίου 2019 — QM κατά Finanzamt Saarbrücken	38

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 206/44	Υπόθεση T-226/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Rustproof system ADAPTA — Κήρυξη μερικής ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001) — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου)»	40
2019/C 206/45	Υπόθεση T-481/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2019 — Electroquímica Onubense κατά ECHA («REACH — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Προδήλως απαράδεκτο»)	41
2019/C 206/46	Υπόθεση T-79/19 R R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 2019 — Lantmännen και Lantmännen Agroetanol κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Διαδικασία διευθέτησης διαφορών — Πρόσβαση στα έγγραφα — Έλλειψη επείγοντος)	41
2019/C 206/47	Υπόθεση T-99/19: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Φεβρουαρίου 2019 — Magnan κατά Επιτροπής	42
2019/C 206/48	Υπόθεση T-158/19: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2019 — Breyer κατά Επιτροπής	44
2019/C 206/49	Υπόθεση T-174/19: Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2019 — Vincenti κατά EUIPO	45
2019/C 206/50	Υπόθεση T-181/19: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2019 — Dickmanns κατά EUIPO	47
2019/C 206/51	Υπόθεση T-192/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Ceramica Flaminia κατά EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)	48
2019/C 206/52	Υπόθεση T-193/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Achema και Achema Gas Trade κατά Επιτροπής	50
2019/C 206/53	Υπόθεση T-195/19: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2019 — GEA Group κατά Επιτροπής	51
2019/C 206/54	Υπόθεση T-197/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Wiegand-Glashüttenwerke κατά Επιτροπής	51
2019/C 206/55	Υπόθεση T-199/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Glaswerk Ernstthal κατά Επιτροπής	53
2019/C 206/56	Υπόθεση T-204/19: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Απριλίου 2019 — BL και BM κατά Συμβουλίου κ.λπ.	55
2019/C 206/57	Υπόθεση T-206/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster κατά Επιτροπής	57
2019/C 206/58	Υπόθεση T-207/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Yara Brunsbüttel κατά Επιτροπής	59
2019/C 206/59	Υπόθεση T-208/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Nolte Holzwerkstoff κατά Επιτροπής	60

2019/C 206/60	Υπόθεση T-215/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Glatfelter Gernsbach κατά Επιτροπής.	62
2019/C 206/61	Υπόθεση T-216/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Glatfelter Steinfurt κατά Επιτροπής.	64
2019/C 206/62	Υπόθεση T-217/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Schott κατά Επιτροπής.	65
2019/C 206/63	Υπόθεση T-218/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Evonik Degussa κατά Επιτροπής.	67
2019/C 206/64	Υπόθεση T-219/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Julius Schulte Trebsen κατά Επιτροπής.	69
2019/C 206/65	Υπόθεση T-220/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Mitsubishi Polyester Film κατά Επιτροπής.	70
2019/C 206/66	Υπόθεση T-221/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Nippon Gases Deutschland κατά Επιτροπής.	71
2019/C 206/67	Υπόθεση T-222/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Sappi Alfeld κατά Επιτροπής.	73
2019/C 206/68	Υπόθεση T-223/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Clariant Produkte (Deutschland) κατά Επιτροπής.	74
2019/C 206/69	Υπόθεση T-224/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Metsä Tissue κατά Επιτροπής.	76
2019/C 206/70	Υπόθεση T-225/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Linde Gas κατά Επιτροπής.	78
2019/C 206/71	Υπόθεση T-226/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Radici Chimica Deutschland κατά Επιτροπής.	79
2019/C 206/72	Υπόθεση T-227/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Ronal κατά Επιτροπής.	80
2019/C 206/73	Υπόθεση T-228/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann κατά Επιτροπής.	82
2019/C 206/74	Υπόθεση T-229/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — AlzChem Trostberg κατά Επιτροπής.	83
2019/C 206/75	Υπόθεση T-230/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Evonik Functional Solutions κατά Επιτροπής.	85
2019/C 206/76	Υπόθεση T-235/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — HIM κατά Επιτροπής.	87
2019/C 206/77	Υπόθεση T-242/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan κατά Επιτροπής.	87
2019/C 206/78	Υπόθεση T-243/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan κατά Επιτροπής.	88

2019/C 206/79	Υπόθεση T-244/19: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2019 — Café Camelo κατά EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)	90
2019/C 206/80	Υπόθεση T-247/19: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Απριλίου 2019 — Thunus κ.λπ. κατά ΕΤΕπ.	91
2019/C 206/81	Υπόθεση T-261/19: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2019 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO — Optima Naturals (OptiMar).	93
2019/C 206/82	Υπόθεση T-262/19: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2019 — Jakober κατά EUIPO (Σχήμα φλιτζανιού).	93
2019/C 206/83	Υπόθεση T-264/19: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2019 — nanoPET Pharma κατά EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)	94
2019/C 206/84	Υπόθεση T-265/19: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2019 — Ιταλία κατά Επιτροπής	95
2019/C 206/85	Υπόθεση T-600/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2019 — Bandilla κ.λπ. κατά ΕΤΕπ.	96
2019/C 206/86	Υπόθεση T-191/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2019 — Boehringer Ingelheim International κατά Επιτροπής	97
2019/C 206/87	Υπόθεση T-202/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Bruel κατά Επιτροπής	97
2019/C 206/88	Υπόθεση T-4/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 — Hankintatukku Arno Latvus κατά EUIPO — Triaz Group (VIVANIA).	97

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2019/C 206/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 187 της 3.6.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 182 της 27.5.2019

EE C 172 της 20.5.2019

EE C 164 της 13.5.2019

EE C 155 της 6.5.2019

EE C 148 της 29.4.2019

EE C 139 της 15.4.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αιτήσεις του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17) κατά Administración del Estado

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-473/17 και C-546/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ενέργεια — Τομέας του υγροποιημένου αερίου πετρελαίου (LPG) — Προστασία των καταναλωτών — Υποχρέωση γενικού οικονομικού συμφέροντος — Ανώτατη τιμή της φιάλης υγραερίου — Υποχρέωση κατ' οίκον διανομής — Άρθρο 106 ΣΛΕΕ — Οδηγίες 2003/55/EK, 2009/73/EK και 2006/123/EK — Ερμηνεία της αποφάσεως της 20ής Απριλίου 2010, Federutility κ.λπ. (C-265/08, EU:C:2010:205) — Αρχή της αναλογικότητας)

(2019/C 206/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17)

κατά

Administración del Estado

παρισταμένων των: Redexis Gas SL, Repsol Butano SA (C-546/17)

Διατακτικό

Η κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, προϋπόθεση αναλογικότητας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε μέτρα όπως τα επίμαχα στις κύριες δίκες, τα οποία καθορίζουν ανώτατη τιμή της φιάλης εμφιαλωμένου υγροποιημένου αερίου πετρελαίου και επιβάλλουν σε ορισμένους επιχειρηματίες υποχρέωση κατ' οίκον διανομής του αερίου αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά διατηρούνται μόνο για περιορισμένο χρόνο και δεν υπερβαίνουν το όριο που είναι απαραίτητο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού γενικού οικονομικού συμφέροντος.

⁽¹⁾ EE C 382 της 13.11.2017
EE C 412 της 4.12.2017

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neculai Tarola κατά Minister for Social Protection

(Υπόθεση C-483/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Μισθωτοί και μη μισθωτοί εργαζόμενοι — Άρθρο 7, παράγραφος 3, στοιχείο γ' — Δικαίωμα διαμονής άνω των τριών μηνών — Υπήκοος κράτους μέλους έχων ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος επί χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών — Ακούσια ανεργία — Διατήρηση της ιδιότητας του εργαζομένου επί χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μικρότερο του εξαμήνου — Δικαίωμα στο επίδομα ανεργίας («jobseeker's allowance»)

(2019/C 206/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Neculai Tarola

κατά

Minister for Social Protection

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1 612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπήκοος κράτους μέλους ο οποίος, έχοντας ασκήσει το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, απέκτησε την ιδιότητα του εργαζομένου κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, λόγω της δραστηριότητας που άσκησε σε αυτό το κράτος μέλος επί δύο εβδομάδες, βάσει εργασιακής σχέσεως μη στηριζόμενης σε σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, και ακολουθώντας κατέστη ακουσίως άνεργος διατηρεί την ιδιότητα του εργαζομένου, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, για επιπλέον χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μικρότερο του εξαμήνου, υπό την προϋπόθεση ότι έχει καταγραφεί στην αρμόδια υπηρεσία απασχόλησης ως πρόσωπο το οποίο αναζητεί εργασία.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν, κατ' εφαρμογήν της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, ο υπήκοος αυτός έχει, κατά συνέπεια, το δικαίωμα να λαμβάνει επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας ή, ενδεχομένως, παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως ως εάν ήταν υπήκοος του κράτους μέλους υποδοχής.

⁽¹⁾ EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Landgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Germanwings GmbH κατά Wolfgang Pauels

(Υπόθεση C-501/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Αποζημίωση επιβατών σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μακράς καθυστέρησης της πτήσεως — Περιεχόμενο — Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημίωσης — Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» — Βλάβη στο ελαστικό αεροσκάφος προκληθείσα από ξένο αντικείμενο ευρισκόμενο στον διάδρομο αποπροσγειώσεως)

(2019/C 206/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Germanwings GmbH

κατά

Wolfgang Pauels

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, ερμηνεύσιμο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 14 του κανονισμού 261/2004, έχει την έννοια ότι η βλάβη σε ελαστικό αεροσκάφος η οποία προκλήθηκε από ξένο αντικείμενο, όπως είναι ένα εγκαταλελειμμένο θραύσμα, ευρισκόμενο στον διάδρομο αποπροσγειώσεως ενός αεροδρομίου εμπίπτει στην έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» της διατάξεως αυτής.

Πάντως, προκειμένου να απαλλαγεί από την υποχρέωση αποζημίωσης των επιβατών την οποία προβλέπει το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004, ο αερομεταφορέας του οποίου η πτήση καθυστέρησε σημαντικά λόγω μιας τέτοιας «έκτακτης περίπτωσης» οφείλει να αποδείξει ότι χρησιμοποίησε όλες τις δυνατότητες που διέθετε σε προσωπικό ή υλικά μέσα, καθώς και τις χρηματοοικονομικές του δυνατότητες, προκειμένου να αποτρέψει την εν λόγω σημαντική καθυστέρηση της συγκεκριμένης πτήσεως εξαιτίας της αντικαταστάσεως του ελαστικού που υπέστη βλάβη λόγω ξένου αντικειμένου ευρισκόμενου στον διάδρομο αποπροσγειώσεως, όπως είναι ένα εγκαταλελειμμένο θραύσμα, πράγμα που αποκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 392 της 20.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2019 — ΟΖ κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ)

(Υπόθεση C-558/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) — Σεξουαλική παρενόχληση — Έρευνα στο πλαίσιο του προγράμματος «Dignity at work» — Απόρριψη καταγγελίας για παρενόχληση — Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του προέδρου της ΕΤΕπ περί απορρίψεως της καταγγελίας — Αποκατάσταση της ζημίας)

(2019/C 206/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: ΟΖ (εκπρόσωπος: B. Maréchal, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: K. Carr και G. Faedo, επικουρούμενες από τον A. Dal Ferro, avvocato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Ιουλίου 2017, OZ κατά ΕΤΕπ (T-607/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:495), κατά το μέρος που με αυτή το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, αφενός, τα αιτήματα αποζημιώσεως που είχε διατυπώσει η OZ με την προσφυγή-αγωγή της και τα οποία στηρίζονταν στην ευθύνη της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) για παρανομίες που φέρονται να τελέστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας, περιλαμβανομένης της προσβολής του δικαιώματος της OZ σε δίκαιη εξέταση της περιπτώσεώς της, και, αφετέρου, το ακυρωτικό αίτημα που είχε προβάλει με την προσφυγή αγωγή αυτή.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση του προέδρου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 16ης Οκτωβρίου 2015, με την οποία τέθηκε στο αρχείο η καταγγελία για σεξουαλική παρενόχληση που είχε υποβάλει η OZ.
- 4) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η OZ τόσο στην πρωτόδικη όσο και στην αναιρετική διαδικασία.

(¹) EE C 437 της 18.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Απριλίου 2019 [αιτήσεις του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* κατά H. (C-582/17), R. C-583/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-582/17 και C-583/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ' — Άρθρο 23, παράγραφος 1 — Άρθρο 24, παράγραφος 1 — Διαδικασία εκ νέου ανάληψης — Κριτήρια σχετικά με τον προσδιορισμό της ευθύνης — Υποβολή νέας αίτησης σε άλλο κράτος μέλος — Άρθρο 20, παράγραφος 5 — Εκκρεμής διαδικασία προσδιορισμού — Ανάκληση της αίτησης — Άρθρο 27 — Προσφυγές)

(2019/C 206/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

κατά

H. (C-582/17), R. (C-583/17)

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα πρώτο κράτος μέλος, εν συνεχεία εγκατέλειψε το κράτος μέλος αυτό και, ακολούθως, υπέβαλε νέα αίτηση διεθνούς προστασίας σε δεύτερο κράτος μέλος:

- δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να επικαλεστεί, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, στο δεύτερο αυτό κράτος μέλος κατά της απόφασης περί μεταφοράς του, το σχετικό με τον προσδιορισμό της ευθύνης κριτήριο που προβλέπεται στο άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού·
- μπορεί, κατ' εξαίρεση, να επικαλεστεί, στο πλαίσιο τέτοιας προσφυγής, αυτό το κριτήριο περί προσδιορισμού της ευθύνης, όταν συντρέχει περίπτωση εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 20, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, υπό τον όρο ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας έχει προσκομίσει στην αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους μέλους στοιχεία που αποδεικνύουν κατά τρόπο πρόδηλο ότι αυτό το κράτος μέλος θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι είναι το υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης κράτος μέλος κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κριτηρίου περί προσδιορισμού της ευθύνης.

(¹) ΕΕ C 424 της 11.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Bosworth, Colin Hurley κατά Arcadia Petroleum Limited κ.λπ.

(Υπόθεση C-603/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Σύμβαση του Λουγκάνο II — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Τίτλος II, τμήμα 5 (άρθρα 18 έως 21) — Διεθνής δικαιοδοσία επί διαφορών από ατομικές συμβάσεις εργασίας)

(2019/C 206/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Peter Bosworth, Colin Hurley

κατά

Arcadia Petroleum Limited κ.λπ.

Διατακτικό

Οι διατάξεις του τίτλου II, τμήμα 5 (άρθρα 18 έως 21), της Συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπεγράφη στις 30 Οκτωβρίου 2007 και της οποίας η σύναψη εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 2009/430/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, έχουν την έννοια ότι μια σύμβαση που συνδέει εταιρία με φυσικό πρόσωπο που είναι μέλος της διοικήσεώς της δεν ιδρύει μεταξύ τους σχέση εξαρτήσεως και δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να χαρακτηριστεί ως «ατομική σύμβαση εργασίας», κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, στην περίπτωση που, ακόμη και αν ο μέτοχος ή οι μέτοχοι της εν λόγω εταιρίας έχουν την εξουσία να καταγγείλουν την ως άνω σύμβαση, το πρόσωπο αυτό είναι σε θέση να καθορίσει ή καθορίζει όντως τους όρους της εν λόγω συμβάσεως και έχει τον έλεγχο της καθημερινής διαχειρίσεως της εταιρίας και αυτονομία ως προς αυτήν, καθώς και ως προς την εκπλήρωση των δικών του καθηκόντων.

(¹) EE C 437 της 18.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. κατά Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Υπόθεση C-617/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Άρθρο 82 ΕΚ — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου ανταγωνισμού — Απόφαση της εθνικής αρχής ανταγωνισμού με την οποία επιβάλλεται πρόστιμο βάσει του εθνικού δικαίου και πρόστιμο βάσει του δικαίου της Ένωσης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή *ne bis in idem* — Δυνατότητα εφαρμογής)

(2019/C 206/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

κατά

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

παρισταμένων των: Edward Dętko, Mirosław Krzyszczak, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol Sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Ommer Polska Sp. z o.o. w Krapkowicach, Glimat Marcinek i S-ka spółka jawna w Gliwicach, Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer-Polska Sp. z o.o. w Nowinach, Pietrzak B.B. Beata Pietrzak, Bogdan Pietrzak Spółka jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, HTS Polska Sp. z o.o., Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski spółka jawna w Puszczykowie, Bożena Kubalańca, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz Sp. z o.o. w Radzikowicach, Janusz Walocha, Marek Grzegolec

Διατακτικό

Η αρχή ne bis in idem που κατοχυρώνεται στο άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης του οποίου η διακήρυξη έγινε στις 7 Δεκεμβρίου 2000 στη Νίκαια πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους εθνικής αρχής ανταγωνισμού επιβολή σε μια επιχείρηση, στο πλαίσιο της ίδιας αποφάσεως, προστίμου για παραβίαση του εθνικού δικαίου ανταγωνισμού και προστίμου για παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ. Σε μια τέτοια περίπτωση, η εθνική αρχή ανταγωνισμού οφείλει, ωστόσο, να βεβαιωθεί ότι τα πρόστιμα, εξεταζόμενα από κοινού, είναι αναλογικά προς τη φύση της παραβάσεως.

(¹) EE C 104 της 19.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-638/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Διάρθρωση και συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά — Οδηγία 2011/64/ΕΕ — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έννοια του όρου «πούρα ή πουράκια» — Κύλινδροι καπνού με εξωτερικό περιτύλιγμα από φυσικό καπνό που καλύπτεται εν μέρει από πρόσδετο στρώμα χαρτιού)

(2019/C 206/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

παρισταμένης της

«Skonis ir kvapas» UAB

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά, έχει την έννοια ότι προϊόντα καπνού, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, των οποίων μέρος του εξωτερικού περιτυλίγματος από φυσικό καπνό καλύπτεται από πρόσθετο στρώμα χαρτιού στη θέση που βρίσκεται το φίλτρο, πράγμα που μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την οπτική ομοιότητα των προϊόντων αυτών με τα τσιγάρα, εμπίπτουν στην κατηγορία «πούρα ή πουράκια» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 52 της 12.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ÖKO-Test Verlag GmbH κατά Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Υπόθεση C-690/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2 — Δικαιώματα που παρέχει το σήμα — Ατομικό σήμα αποτελούμενο από σήμανση δοκιμής)

(2019/C 206/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ÖKO-Test Verlag GmbH

κατά

Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26 Φεβρουαρίου 2009, για το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης], και το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχουν την έννοια ότι δεν παρέχουν στον δικαιούχο ατομικού σήματος αποτελούμενου από σήμανση δοκιμής το δικαίωμα να εναντιωθεί στην τοποθέτηση, από τρίτο, ενός σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα αυτό επί προϊόντων που δεν είναι ούτε πανομοιότυπα ούτε παρόμοια με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί το εν λόγω σήμα.

- 2) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 και το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/95 έχουν την έννοια ότι παρέχουν στον δικαιούχο ατομικού σήματος που χαίρει φήμης και αποτελείται από σήμανση δοκιμής το δικαίωμα να εναντιωθεί στην τοποθέτηση, από τρίτο, ενός σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα αυτό επί προϊόντων που δεν είναι ούτε πανομοιότυπα ούτε παρόμοια με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί το εν λόγω σήμα, μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι η τοποθέτηση αυτή έχει ως συνέπεια να προσπορίζεται ο εν λόγω τρίτος αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του οικείου σήματος ή να βλάπτεται ο εν λόγω διακριτικός χαρακτήρας ή η φήμη και ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο εν λόγω τρίτος δεν αποδεικνύει την ύπαρξη «εύλογης αιτίας», κατά την έννοια των εν λόγω διατάξεων, που να δικαιολογεί την τοποθέτηση αυτή.

(¹) EE C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PORR Építési Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-691/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) επί των εισροών — Άρθρο 199, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Αντιστροφή της επιβαρύνσεως — Αχρεωστήτως καταβολή του φόρου από τον αποδέκτη των υπηρεσιών στους παρόχους των υπηρεσιών βάσει τιμολογίου εκδοθέντος εσφαλμένως σύμφωνα με το κοινό φορολογικό καθεστώς — Απόφαση της φορολογικής αρχής διαπιστώνουσα φορολογική οφειλή του αποδέκτη των υπηρεσιών και απορρίπτουσα αίτηση για έκπτωση — Μη εξέταση από τη φορολογική αρχή της δυνατότητας επιστροφής του φόρου)

(2019/C 206/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PORR Építési Kft.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, καθώς και οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αποτελεσματικότητας πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε πρακτική της φορολογικής αρχής κατά την οποία, ελλείψει εικαζόμενης απάτης, η εν λόγω αρχή δεν επιτρέπει σε επιχείρηση να ασκήσει το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας τον οποίο η επιχείρηση αυτή, ως λήπτης υπηρεσιών, κατέβαλε αχρεωστήτως στον πάροχο των υπηρεσιών βάσει τιμολογίου που εξέδωσε ο πάροχος αυτός σύμφωνα με τους κανόνες του κοινού φορολογικού καθεστώτος του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) ενώ η κρίσιμη πράξη ενέπιπε στο καθεστώς αντιστροφής της επιβαρύνσεως, χωρίς η φορολογική αρχή

— να εξετάσει, προτού αποκλείσει την άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως, κατά πόσον ο εκδότης του ως άνω εσφαλμένου τιμολογίου μπορεί να επιστρέψει στον αποδέκτη του τιμολογίου αυτού το ποσό του αχρεωστήτως καταβληθέντος ΦΠΑ και μπορεί να διορθώσει το εν λόγω τιμολόγιο στο πλαίσιο διαδικασίας αυτοδιορθώσεως, κατά την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, προκειμένου να ανακτήσει τον φόρο τον οποίο κατέβαλε αχρεωστήτως στο δημόσιο ταμείο, ή

— να αποφασίσει να επιστρέψει η ίδια στον αποδέκτη του ίδιου τιμολογίου τον φόρο που αυτός κατέβαλε αχρεωστήτως στον εκδότη του τιμολογίου και ο εκδότης απέδωσε, στη συνέχεια, αχρεωστήτως στο δημόσιο ταμείο.

Πάντως, κατά τις αρχές αυτές, σε περίπτωση που η επιστροφή, από τον πάροχο των υπηρεσιών στον λήπτη των υπηρεσιών αυτών, του εσφαλμένως αναγραφέντος στο τιμολόγιο ΦΠΑ καθίσταται αδύνατη ή εξαιρετικά δυσχερής, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του παρόχου, ο λήπτης των υπηρεσιών πρέπει να μπορεί να απευθύνει το αίτημά του περί επιστροφής του φόρου απευθείας στη φορολογική αρχή.

(¹) EE C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ένδικη διαδικασία που κίνησε η Allianz Vorsorgekasse AG

(Υπόθεση C-699/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Σύναψη συμβάσεων ασφάλισης σε επαγγελματικό ασφαλιστικό ταμείο επιφορτισμένο με τη διαχείριση των εισφορών επαγγελματικής αλληλεγγύης — Απαιτούμενη συμφωνία των εργαζομένων ή των εκπροσώπων τους για τη σύναψη της σύμβασης — Οδηγία 2014/24/ΕΕ — Άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ — Αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων — Υποχρέωση διαφάνειας)

(2019/C 206/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Allianz Vorsorgekasse AG

παρισταμένων των

Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH, fair-finance Vorsorgekasse AG

Διατακτικό

Τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ, οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και η υποχρέωση διαφάνειας έχουν την έννοια ότι εφαρμόζονται στη σύναψη σύμβασης ασφάλισης μεταξύ εργοδότη, που είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου, και επαγγελματικού ασφαλιστικού ταμείου, με σκοπό τη διαχείριση και την επένδυση των ασφαλιστικών εισφορών που προορίζονται για τη χρηματοδότηση των αποζημιώσεων λόγω αποχωρήσεως οι οποίες καταβάλλονται στους μισθωτούς του εργοδότη αυτού, μολονότι για τη σύναψη μιας τέτοιας σύμβασης δεν αρκεί μόνη η βούληση του εν λόγω εργοδότη, αλλά απαιτείται η συναίνεση είτε του προσωπικού είτε του συμβουλίου εργαζομένων.

(¹) EE C 104 της 19.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cobra Servicios Auxiliares SA κατά José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 και C-44/18), Incatema SL

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-29/18, C-30/18 και C-44/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια των «συνθηκών απασχολήσεως» — Συγκρισιμότητα των καταστάσεων — Δικαιολόγηση — Έννοια των «αντικειμενικών λόγων» — Αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για αντικειμενική αιτία — Χαμηλότερη αποζημίωση που καταβάλλεται κατά τη λήξη συμβάσεως εργασίας «για εκτέλεση εργασιών παροδικού χαρακτήρα»)

(2019/C 206/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cobra Servicios Auxiliares SA

κατά

José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 και C-44/18), Incatema SL

Διατακτικό

Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία βάσει της οποίας, σε περίπτωση όπως αυτή των υποθέσεων των κυρίων δικών —στην οποία η καταγγελία της συναφθείσας μεταξύ του εργοδότη και ενός εκ των πελατών του συμβάσεως παροχής υπηρεσιών επέφερε, αφενός, τη λήξη των συναφθεισών μεταξύ του εν λόγω εργοδότη και ορισμένων εργαζομένων συμβάσεων εργασίας για εκτέλεση εργασιών παροδικού χαρακτήρα και, αφετέρου, τη στηριζόμενη σε αντικειμενικό λόγο ομαδική απόλυση εργαζομένων αορίστου χρόνου που απασχολούνταν στον εν λόγω εργοδότη—, η αποζημίωση λόγω λύσεως της εργασιακής σχέσεως που καταβάλλεται στους πρώτους εκ των προαναφερθέντων εργαζομένων είναι χαμηλότερη από εκείνη που καταβάλλεται στους εργαζομένους αορίστου χρόνου.

⁽¹⁾ EE C 142 της 23.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Απριλίου 2019 — CJ κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων

(Υπόθεση C-139/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση ανατρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (ECDC) — Έκθεση αξιολόγησης — Αξιολόγηση 2011 — Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης με την οποία ολοκληρώνεται η έκθεση αξιολόγησης)

(2019/C 206/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: CJ (εκπρόσωπος: B. Κόλιας, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (εκπρόσωποι: J. Mannheim, A. Daume, καθώς και D. Waelbroeck και A. Duron, avocats)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2017, CJ κατά ECDC (T-602/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:893).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του δευτεροβάθμιου αξιολογητή του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (ECDC), της 21ης Σεπτεμβρίου 2015, με την οποία οριστικοποιήθηκε η έκδοση αξιολόγησης του CJ για το έτος 2011.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο CJ στο πλαίσιο τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

(¹) EE C 211 της 18.6.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη που κίνησε ο H. W.

(Υπόθεση C-214/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2006/112/EK — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Δικαστικός επιμελητής — Αναγκαστική εκτέλεση — Αμοιβές καθοριζόμενες από τον νόμο — Διοικητική πρακτική των αρμόδιων εθνικών αρχών να θεωρούν ότι στο ποσό των αμοιβών αυτών περιλαμβάνεται ο ΦΠΑ — Αρχές της ουδετερότητας και της αναλογικότητας)

(2019/C 206/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

H. W.

παρισταμένων των: PSM «K», Aleksandra Treder, Aleksandra Treder, ενεργώντας υπό την ιδιότητα δικαστικής επιμελήτριας διορισμένης στο Sąd Rejonowy w Sopocie (περιφερειακό δικαστήριο του Sopot)

Διατακτικό

Οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/43/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2013, καθώς και οι αρχές της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) και της αναλογικότητας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε διοικητική πρακτική των αρμόδιων εθνικών αρχών, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία ο ΦΠΑ για υπηρεσίες παρεχόμενες από δικαστικό επιμελητή στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως θεωρείται ότι περιλαμβάνεται στις αμοιβές που αυτός εισπράττει.

(¹) EE C 259 της 23.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure κατά Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Υπόθεση C-254/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας — Περίοδος αναφοράς — Κυλιόμενος ή προκαθορισμένος χαρακτήρας — Παρέκλιση — Αστυνομικοί υπάλληλοι)

(2019/C 206/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

κατά

Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Διατακτικό

Το άρθρο 6, στοιχείο β', το άρθρο 16, στοιχείο β', και το άρθρο 19, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία κατά την οποία οι περίοδοι αναφοράς για τον υπολογισμό του μέσου εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας αρχίζουν και λήγουν σε καθορισμένες ημερομηνίες, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία αυτή περιλαμβάνει μηχανισμούς που καθιστούν δυνατό να διασφαλιστεί η τήρηση της μέσης μέγιστης εβδομαδιαίας διάρκειας εργασίας 48 ωρών σε κάθε εξαμηνιαία περίοδο που επιμερίζεται μεταξύ δύο διαδοχικών προκαθορισμένων περιόδων αναφοράς.

⁽¹⁾ EE C 211 της 18.6.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Poznaniu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aqua Med sp. z o.o. κατά Irena Skóta

(Υπόθεση C-266/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας — Ρήτρα που απονέμει κατά τόπον αρμοδιότητα στο δικαστήριο που ορίζεται κατ' εφαρμογή των γενικών κανόνων — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Αυτεπάγγελτος έλεγχος του καταχρηστικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Υποχρεώσεις και εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου)

(2019/C 206/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aqua Med sp. z o.o.

κατά

Irena Skóra

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας δεν αποκλείεται συμβατική ρήτρα, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία παραπέμπει γενικώς στο εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο όσον αφορά τον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας για την εκδίκαση των διαφορών μεταξύ των αντισυμβαλλομένων.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε δικονομικούς κανόνες στους οποίους παραπέμπει ορισμένη συμβατική ρήτρα και οι οποίοι επιτρέπουν στον επαγγελματία, σε περίπτωση που ασκήσει αγωγή επικαλούμενος τη μη εκτέλεση σύμβασης εκ μέρους του καταναλωτή, να επιλέξει μεταξύ του αρμόδιου δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του εναγομένου και του δικαστηρίου του τόπου εκτέλεσης της σύμβασης, εκτός αν η επιλογή του τόπου εκτέλεσης της σύμβασης συνεπάγεται για τον καταναλωτή δικονομικές προϋποθέσεις δυνάμενες να περιορίσουν υπερβολικά το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής που του απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 249 της 16.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2019 — The Green Effort Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA)

(Υπόθεση C-282/18 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία προσφυγής — Προθεσμίες — Κοινοποίηση με ηλεκτρονικά μέσα — Υπολογισμός των προθεσμιών)

(2019/C 206/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: The Green Effort Ltd (εκπρόσωπος: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (εκπρόσωποι: M. Hawkins, solicitor, T. Dolde και K. Lüder, Rechtsanwälte)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η The Green Effort Limited φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Fédération internationale de l'automobile (FIA).

(¹) EE C 285 της 13.8.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-288/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Διακρίσεις 85285100 και 85285940 — Οθόνες απεικόνισης με επίπεδη οθόνη τεχνολογίας υγρών κρυστάλλων η οποία μπορεί να εμφανίζει σήματα προερχόμενα από αυτόματα συστήματα επεξεργασίας πληροφοριών — Συμφωνία για το εμπόριο προϊόντων της τεχνολογίας πληροφοριών)

(2019/C 206/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 927/2012 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2012, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί αν επίπεδες οθόνες τεχνολογίας υγρών κρυστάλλων (LCD), σχεδιασμένες και κατασκευασμένες για να εμφανίζουν τόσο πληροφορίες προερχόμενες από αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών όσο και σύνθετα σήματα βίντεο προερχόμενα από άλλες πηγές, πρέπει να καταταγούν στη διάκριση 85285100 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ή στη διάκριση 85285940 της ονοματολογίας αυτής, είναι αναγκαίο, μέσω εξέτασης του συνόλου των αντικειμενικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων τους, να εκτιμηθούν τόσο ο βαθμός στον οποίο μπορούν να επιτελέσουν διάφορες λειτουργίες όσο και το επίπεδο απόδοσης που έχουν όταν επιτελούν τις λειτουργίες αυτές, ώστε να προσδιοριστεί αν η κύρια λειτουργία τους είναι να χρησιμοποιούνται σε αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών. Συναφώς, ιδιαίτερη σημασία πρέπει να αποδοθεί στο ζήτημα αν οι οθόνες είναι σχεδιασμένες για να εργάζεται ο χρήστης κοντά σε αυτές. Η ταυτότητα μεταξύ του χρήστη της οθόνης και του προσώπου που επεξεργάζεται και/ή εισάγει πληροφορίες στην αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών δεν αποτελεί κρίσιμο κριτήριο για τους σκοπούς της διαπίστωσης αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 276 της 6.8.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Tribunal da Relação do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A. κατά Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

(Υπόθεση C-295/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2007/64/ΕΚ — Άρθρα 2 και 58 — Πεδίο εφαρμογής — Χρήστης υπηρεσιών πληρωμών — Έννοια — Εκτέλεση εντολής άμεσης χρεώσεως που δόθηκε από τρίτον σε σχέση με λογαριασμό του οποίου δεν είναι δικαιούχος — Έλλειψη εγκρίσεως από τον δικαιούχο του χρεωθέντος λογαριασμού — Μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής)

(2019/C 206/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A.

κατά

Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί των υπηρεσιών πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στον όρο «υπηρεσίες πληρωμών», κατά τη διάταξη αυτή, η κατ' εντολήν του δικαιούχου της πληρωμής εκτέλεση άμεσων χρεώσεων σε λογαριασμό πληρωμής του οποίου δικαιούχος δεν είναι ο ίδιος και ως προς τις οποίες δεν έχει συναινέσει ο δικαιούχος του χρεωθέντος λογαριασμού.
- 2) Το άρθρο 58 της οδηγίας 2007/64 έχει την έννοια ότι εμπίπτει στον όρο «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών», κατά τη διάταξη αυτή, ο δικαιούχος λογαριασμού πληρωμής στον οποίο εκτελέσθηκαν άμεσες χρεώσεις χωρίς τη συγκατάθεσή του.

(¹) EE C 259 της 23.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2019 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ZX κατά Ryanair DAC

(Υπόθεση C-464/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Καθορισμός του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει αγωγή αποζημιώσεως ασκηθείσας λόγω καθυστέρησης της πτήσεως — Άρθρο 7, σημείο 5 — Εκμετάλλευση υποκαταστήματος — Άρθρο 26 — Σιωπηρή παρέκταση — Ανάγκη να παραστεί ο εναγόμενος)

(2019/C 206/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Gerona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ZX

κατά

Ryanair DAC

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει διαφορά σχετική με αγωγή αποζημίωσης, η οποία ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, και στρέφεται κατά αεροπορικής εταιρίας εδρεύουσας εντός άλλου κράτους μέλους, για τον λόγο ότι η εταιρία αυτή διαθέτει εντός της περιφέρειας του επιληφθέντος της υποθέσεως δικαστήριο υποκατάστημα, εφόσον αυτό δεν αποτελούσε μέρος της έννομης σχέσεως μεταξύ της εταιρίας και του συγκεκριμένου επιβάτη.
- 2) Το άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας ο εναγόμενος δεν υπέβαλε παρατηρήσεις ή στην οποία δεν παρέστη.

(¹) EE C 392 της 29.10.2018.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2019 —
Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl κατά De Vellis Servizi Globali Srl**

(Υπόθεση C-155/19)

(2019/C 206/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούμες: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Εφεσίβλητη: De Vellis Servizi Globali Srl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρώτο ερώτημα

— Με βάση τα χαρακτηριστικά της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τους αθλητικούς κανόνες, μπορεί να χαρακτηριστεί η Federazione calcistica italiana (Ιταλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία) ως οργανισμός δημοσίου δικαίου, κατά το μέτρο που έχει συσταθεί για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών γενικού συμφέροντος και δεν έχει βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα;

- πληροί η ως άνω ομοσπονδία την τελολογική απαίτηση του δημόσιου οργανισμού, καίτοι δεν διαθέτει τυπική ιδρυτική πράξη δημόσιου οργανισμού και παρά τη βασιζόμενη στα μέλη δομή της, λόγω της εντάξεώς της στο σύστημα (αθλητικού) τομέα που είναι οργανωμένος σύμφωνα με πρότυπα του δημόσιου τομέα και της δεσμεύσεώς της από τις αρχές και τους κανόνες της Comitato olimpico nazionale italiano (Ιταλικής Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής) και των διεθνών αθλητικών οργανισμών, μέσω της αναγνώρισής της ως εθνικού δημόσιου φορέα για αθλητικούς σκοπούς;
- πληρούται η εν λόγω απαίτηση στην περίπτωση αθλητικής ομοσπονδίας όπως η Federazione italiana giuoco calcio (Ιταλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία) η οποία διαθέτει ικανότητα αυτοχρηματοδότησεως, όσον αφορά δραστηριότητα η οποία δεν έχει χαρακτήρα δημοσίου δικαίου όπως η επίμαχη, ή αντιθέτως πρέπει να θεωρηθεί ότι υπερτερεί η ανάγκη απόλυτης διασφαλίσεως της εφαρμογής των κανόνων δημοσιότητας κατά την ανάθεση σε τρίτους συμβάσεως οποιασδήποτε φύσεως εκ μέρους του εν λόγω φορέα;

2) Δεύτερο ερώτημα

- Δυνάμει των εννόμων σχέσεων μεταξύ της Comitato olimpico nazionale italiano (Ιταλικής Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής) και της Federazione italiana giuoco calcio (Ιταλικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας), ασκεί η πρώτη δεσπόζουσα επιρροή επί της δεύτερης λόγω των νομικών εξουσιών αναγνώρισεως της ομοσπονδίας για αθλητικούς σκοπούς, εγκρίσεως των ετήσιων ισολογισμών και εποπτείας της διαχειρίσεως και της ορθής λειτουργίας των οργάνων και του διορισμού ειδικών επιτρόπων;
- αρκούν οι εν λόγω εξουσίες για τη στοιχειοθέτηση «δημόσιας δεσπόζουσας επιρροής», εγγενούς χαρακτηριστικού ενός οργανισμού δημοσίου δικαίου, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής συμμετοχής των προέδρων και των αντιπροσώπων των αθλητικών ομοσπονδιών στα κύρια όργανα της [Εθνικής] Ολυμπιακής Επιτροπής;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2019 —
Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl κατά De Vellis Servizi Globali Srl**

(Υπόθεση C-156/19)

(2019/C 206/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Εφεσίβλητη: De Vellis Servizi Globali Srl

Προδικαστικά ερωτήματα**1) Πρώτο ερώτημα**

- Με βάση τα χαρακτηριστικά της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τους αθλητικούς κανόνες, μπορεί να χαρακτηριστεί η Federazione calcistica italiana (Ιταλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία) ως οργανισμός δημοσίου δικαίου, κατά το μέτρο που έχει συσταθεί για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών γενικού συμφέροντος και δεν έχει βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα;
- πληροί η ως άνω ομοσπονδία την τελολογική απαίτηση του δημόσιου οργανισμού, καίτοι δεν διαθέτει τυπική ιδρυτική πράξη δημόσιου οργανισμού και παρά τη βασιζόμενη στα μέλη δομή της, λόγω της εντάξεώς της στο σύστημα (αθλητικού) τομέα που είναι οργανωμένος σύμφωνα με πρότυπα του δημοσίου τομέα και της δεσμεύσεώς της από τις αρχές και τους κανόνες της Comitato olimpico nazionale italiano (Ιταλικής Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής) και των διεθνών αθλητικών οργανισμών, μέσω της αναγνώρισεώς της ως εθνικού δημόσιου φορέα για αθλητικούς σκοπούς;
- πληρούται η εν λόγω απαίτηση στην περίπτωση αθλητικής ομοσπονδίας όπως η Federazione italiana giuoco calcio (Ιταλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία) η οποία διαθέτει ικανότητα αυτοχρηματοδότησεως, όσον αφορά δραστηριότητα η οποία δεν έχει χαρακτήρα δημοσίου δικαίου όπως η επίμαχη, ή αντιθέτως πρέπει να θεωρηθεί ότι υπερτερεί η ανάγκη απόλυτης διασφαλίσεως της εφαρμογής των κανόνων δημοσιότητας κατά την ανάθεση σε τρίτους συμβάσεως οποιασδήποτε φύσεως εκ μέρους του εν λόγω φορέα;

2) Δεύτερο ερώτημα

- Δυνάμει των εννόμων σχέσεων μεταξύ της Comitato olimpico nazionale italiano (Ιταλικής Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής) και της Federazione italiana giuoco calcio (Ιταλικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας), ασκεί η πρώτη δεσπόζουσα επιρροή επί της δεύτερης λόγω των νομικών εξουσιών αναγνώρισεως της ομοσπονδίας για αθλητικούς σκοπούς, εγκρίσεως των ετήσιων ισολογισμών και εποπτείας της διαχειρίσεως και της ορθής λειτουργίας των οργάνων και του διορισμού ειδικών επιτρόπων;
- αρκούν οι εν λόγω εξουσίες για τη στοιχειοθέτηση «δημόσιας δεσπόζουσας επιρροής», εγγενούς χαρακτηριστικού ενός οργανισμού δημοσίου δικαίου, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής συμμετοχής των προέδρων και των αντιπροσώπων των αθλητικών ομοσπονδιών στα κύρια όργανα της [Εθνικής] Ολυμπιακής Επιτροπής;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Ιταλία) στις 25 Φεβρουαρίου 2019 — HB κατά Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(Υπόθεση C-168/19)

(2019/C 206/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: HB

Καθού: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει για φυσικό πρόσωπο κάτοικο άλλου κράτους μέλους, το οποίο απέκτησε το σύνολο του εισοδήματός του στο πρώτο κράτος μέλος πλην όμως δεν έχει την ιθαγένεια του δεύτερου κράτους μέλους, φορολόγηση του εισοδήματός του χωρίς αναγνώριση των φορολογικών πλεονεκτημάτων του δεύτερου αυτού κράτους μέλους;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Ιταλία) στις 25 Φεβρουαρίου 2019 — IC κατά Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(Υπόθεση C-169/19)

(2019/C 206/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: IC

Καθού: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει για φυσικό πρόσωπο κάτοικο άλλου κράτους μέλους, το οποίο απέκτησε το σύνολο του εισοδήματός του στο πρώτο κράτος μέλος πλην όμως δεν έχει την ιθαγένεια του δεύτερου κράτους μέλους, φορολόγηση του εισοδήματός του χωρίς αναγνώριση των φορολογικών πλεονεκτημάτων του δεύτερου αυτού κράτους μέλους;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — ΟΙ κατά Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

(Υπόθεση C-191/19)

(2019/C 206/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: ΟΙ

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά η αλλαγή της κράτησης και μεταφορά σε επόμενη πτήση, παρά τη θέλησή του, ενός εμφανιζόμενου στο αεροδρόμιο προς διεκπεραίωση των διατυπώσεων για την επιβίβασή του επιβάτη, ο οποίος διαδίδει επιβεβαιωμένη κράτηση για συγκεκριμένη πτήση, άρνηση επιβίβασης κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, εάν η πτήση την οποία αφορά η επιβεβαιωμένη κράτηση του επιβάτη πραγματοποιηθεί;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: πρέπει η διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', περίπτωση iii, του κανονισμού 261/2004 να εφαρμόζεται αναλογικά σε περιπτώσεις άρνησης επιβίβασης κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) στις 5 Μαρτίου 2019 — SM κατά Sparkasse Saarbrücken

(Υπόθεση C-209/19)

(2019/C 206/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Saarbrücken

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: SM

Εναγόμενος: Sparkasse Saarbrücken

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι στις υποχρεωτικές πληροφορίες για την «περίοδο» [κατά τη διάρκεια της οποίας μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα υπαναχώρησης] ή για τους «άλλους όρους που διέπουν την άσκησή του» καταλέγονται επίσης οι προϋποθέσεις ενάρξεως της προθεσμίας υπαναχώρησης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής στο πρώτο ερώτημα:

Αντιβαίνει στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ερμηνεία κατά την οποία η ενημέρωση για το δικαίωμα υπαναχώρησης είναι «σαφής» και «ευσύνοπτη», όταν δεν μνημονεύει πλήρως, μέσα στο ίδιο το κείμενό της, τις υποχρεωτικές πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχώρησης, αλλά παραπέμπει συναφώς σε διάταξη εθνικού νόμου –εν προκειμένω, στο άρθρο 492, παράγραφος 2, του BGB [αστικού κώδικα], όπως ίσχυε μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014–, η οποία παραπέμπει με τη σειρά της σε περαιτέρω εθνικές διατάξεις –εν προκειμένω, στο άρθρο 247, παράγραφοι 3 έως 13, του EGBGB [εισαγωγικού νόμου του αστικού κώδικα], όπως ίσχυε μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014–, και ως εκ τούτου ο καταναλωτής υποχρεώνεται να διαβάσει πολυάριθμες νομοθετικές διατάξεις σε διάφορα νομοθετήματα, προκειμένου να εξακριβώσει ποιες είναι οι υποχρεωτικές πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχώρησης από τη σύμβαση δανείου που έχει συνάψει;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησής στο δεύτερο ερώτημα (και εφόσον δεν υπάρχουν κατ' αρχήν ενδοιασμοί για παραπομπή σε διατάξεις εθνικών νόμων):

Αντιβαίνει στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ερμηνεία κατά την οποία η ενημέρωση για το δικαίωμα υπαναχώρησης είναι πράγματι «σαφής» και «ευσύνοπτη», όταν η παραπομπή σε διάταξη εθνικού νόμου –εν προκειμένω στο άρθρο 492, παράγραφος 2, του BGB, όπως ίσχυε από τις 30 Ιουλίου 2010 μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014– και η εκεί περιλαμβανόμενη περαιτέρω παραπομπή –εν προκειμένω στο άρθρο 247, παράγραφοι 3 έως 13, του EGBGB, όπως ίσχυε από τις 4 Αυγούστου 2011 μέχρι τις 12 Ιουνίου 2014– συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι ο καταναλωτής, πέραν της απλής αναγνώσεως διατάξεων, πρέπει να προβεί σε νομική υπαγωγή –επί παραδείγματι ως προς το αν το δάνειο του χορηγήθηκε υπό όρους που είναι συνήθεις για τις συμβάσεις που εξασφαλίζονται με εμπράγματη ασφάλεια επί ακινήτου και για την ενδιάμεση χρηματοδότησή τους ή αν υφίστανται αλληλεξαρτώμενες συμβάσεις–, προκειμένου να εξακριβώσει ποιες είναι οι υποχρεωτικές πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία υπαναχώρησης από τη σύμβαση δανείου που έχει συνάψει;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgericht Berlin** (Γερμανία) στις 11 Μαρτίου 2019 — **WQ κατά Land Berlin**

(Υπόθεση C-216/19)

(2019/C 206/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: WQ

Καθού: Land Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Βρίσκονται τα «επιλέξιμα εκτάρια», κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 2, εδάφιο 1, του κανονισμού 1307/2013 ⁽¹⁾, στη διάθεση του ιδιοκτήτη τους, όταν δεν υπάρχει δικαίωμα χρήσεως υπέρ τρίτου, και ειδικότερα όταν τρίτος δεν αντλεί συναφές δικαίωμα από τον κύριο επί των επιλέξιμων εκταρίων ή μήπως η έκταση θεωρείται ότι βρίσκεται στη διάθεση τρίτου ή κανενός, όταν ο τρίτος κάνει πράγματι χρήση αυτής στο πλαίσιο γεωργικής δραστηριότητας χωρίς να του έχει χορηγηθεί αντίστοιχο δικαίωμα;
- 2) Έχει η φράση «κάθε έκταση που γέννησε δικαίωμα είσπραξης το 2008 στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης ή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης που ορίζονται, αντίστοιχα, στους Τίτλους III και IVA του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ⁽²⁾» του άρθρου 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1307/2013, την έννοια ότι η έκταση έπρεπε να πληροί, κατά το έτος 2008, τις απαιτούμενες κατά τους Τίτλους III και IVA, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 προϋποθέσεις για τη γένεση δικαιώματος είσπραξης στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως ή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Έχει η φράση «κάθε έκταση που γέννησε δικαίωμα είσπραξης το 2008 στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης ή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης που ορίζονται, αντίστοιχα, στους Τίτλους III και IVA του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003» του άρθρου 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1307/2013, την έννοια ότι για τον χαρακτηρισμό εκτάσεων που έχουν δασωθεί σύμφωνα με το άρθρο 31, του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 ⁽³⁾ ως επιλέξιμων εκταρίων κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 1307/2013, πρέπει να έχει ασκηθεί δικαίωμα από παύση καλλιέργειας ή άλλο δικαίωμα ενισχύσεως σε σχέση με την εν λόγω έκταση, κατά την έννοια του άρθρου 44, παράγραφος 1, ή του άρθρου 54, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα: Έχει η φράση «κάθε έκταση που γέννησε δικαίωμα είσπραξης το 2008 στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης ή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης που ορίζονται, αντίστοιχα, στους Τίτλους III και IVA του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003» του άρθρου 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1307/2013, την έννοια ότι για τον χαρακτηρισμό εκτάσεων που έχουν δασωθεί σύμφωνα με το άρθρο 31, του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 ως επιλέξιμων εκταρίων κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 1307/2013, πρέπει ο γεωργός να έχει υποβάλει κατά το έτος 2008 αίτηση δυνάμει του άρθρου 22, παράγραφος 1, ή/και του άρθρου 34, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, και να πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις που ορίζονται για τις άμεσες ενισχύσεις στους Τίτλους III και IVA;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου. (ΕΕ 2013, L 347, σ. 608).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ 2003, L 270, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ 1999, L 160, σ. 80).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 11 Μαρτίου 2019 – Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

(Υπόθεση C-219/19)

(2019/C 206/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται η αιτιολογική σκέψη 14 σε συνδυασμό με τα άρθρα 19, παράγραφος 1, και 80, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ⁽¹⁾ σε διάταξη όπως το άρθρο 46 του νομοθετικού διατάγματος 50 της 18ης Απριλίου 2016, με την οποία η Ιταλία μετέφερε στην ένομη τάξη της τις οδηγίες 2014/23/ΕΕ ⁽²⁾, 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ ⁽³⁾, και η οποία επιτρέπει να συμμετέχουν στους διαγωνισμούς για την ανάθεση των «υπηρεσιών αρχιτέκτονα και μηχανικού» μόνο οικονομικοί φορείς που έχουν συσταθεί υπό τις νομικές μορφές που αναφέρονται σε αυτήν, με αποτέλεσμα να αποκλείονται από τη συμμετοχή στους εν λόγω διαγωνισμούς οικονομικοί φορείς που παρέχουν τις εν λόγω υπηρεσίες υπό διαφορετική νομική μορφή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

⁽²⁾ Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ 2014, L 94, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προμήθειες φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 243).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2019 — ΕΖ κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-238/19)

(2019/C 206/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: EZ

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ⁽¹⁾ την έννοια ότι η «άρνηση εκπλήρωσης στρατιωτικής θητείας σε σύρραξη» δεν απαιτεί να έχει αρνηθεί ο ενδιαφερόμενος την εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας στο πλαίσιο θεσμοθετημένης διαδικασίας αρνήσεως, όταν το δικαίω του κράτους καταγωγής δεν προβλέπει δικαίωμα αρνήσεως εκπληρώσεως της στρατιωτικής θητείας;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Προστατεύει το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ με την «άρνηση εκπλήρωσης στρατιωτικής θητείας σε σύρραξη» και πρόσωπα τα οποία μετά τη λήξη της αναβολής στρατεύσεως δεν τίθενται στη διάθεση της στρατιωτικής διοικήσεως του κράτους καταγωγής και διαφεύγουν την αναγκαστική κατάταξη;

3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2:

Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ την έννοια ότι για στρατεύσιμο, ο οποίος δεν γνωρίζει τον μελλοντικό του τομέα στρατιωτικής δράσεως, η στρατιωτική θητεία άμεσα ή έμμεσα «θα συμπεριλάμβανε εγκλήματα ή πράξεις που εμπίπτουν στους λόγους εξαιρέσεως που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2», απλώς και μόνο διότι οι ένοπλες δυνάμεις του κράτους καταγωγής του διαπράττουν επανειλημμένα και συστηματικά τέτοια εγκλήματα ή πράξεις, χρησιμοποιώντας στρατευσίμους;

4. Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ την έννοια ότι και σε περίπτωση διώξεως κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ των λόγων που αναφέρονται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και των πράξεων διώξεως όπως ορίζονται στο άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ή της ελλείψεως προστασίας κατά των πράξεων αυτών;

5. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 4: Υφίσταται ο απαιτούμενος συσχετισμός, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, μεταξύ της διώξεως λόγω ποινικής διώξεως ή επιβολής ποινής για την άρνηση εκπληρώσεως στρατιωτικής θητείας και του λόγου της διώξεως, και στην περίπτωση που η ποινική δίωξη ή η επιβολή ποινής συσχετίζονται με την άρνηση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 20 Μαρτίου 2019 — CHEP Equipment Pooling NV κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Υπόθεση C-242/19)

(2019/C 206/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: CHEP Equipment Pooling NV

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας [2006/112/EK] ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μεταφορά παλετών από ένα κράτος μέλος με προορισμό άλλο κράτος μέλος, με σκοπό την επακόλουθη μίσθωσή τους σε αυτό το κράτος μέλος σε υποκείμενο στον φόρο εγκαταστημένο και εγγεγραμμένο στο μητρώο ΦΠΑ στη Ρουμανία, δεν θεωρείται μεταφορά κατά την έννοια της διατάξεως αυτής;
- 2) Ανεξαρτήτως της απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει ο υποκείμενος στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της οδηγίας 2008/9/EK ⁽²⁾ να θεωρηθεί υποκείμενος στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK, ο οποίος είναι εγκαταστημένος όχι στο κράτος μέλος επιστροφής, αλλά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, έστω και αν το πρόσωπο αυτό είναι εγγεγραμμένο στο μητρώο ΦΠΑ ή υποχρεούται να εγγραφεί στο μητρώο ΦΠΑ στο κράτος μέλος επιστροφής;
- 3) Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της οδηγίας 2008/9/EK, συνιστά η προϋπόθεση της μη εγγραφής στο μητρώο ΦΠΑ στο κράτος μέλος επιστροφής πρόσθετη προϋπόθεση σε σχέση με τις προβλεπόμενες στο άρθρο 3 της οδηγίας 2008/9/EK, προκειμένου υποκείμενος στον φόρο εγκαταστημένος σε άλλο κράτος μέλος και μη εγκαταστημένος στο κράτος μέλος επιστροφής να δικαιούται επιστροφή του ΦΠΑ σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση;
- 4) Έχει το άρθρο 3 της οδηγίας 2008/9/EK την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό η πρακτική εθνικής διοίκησης να αρνείται την επιστροφή του ΦΠΑ λόγω μη πλήρωσης προϋποθέσεως προβλεπόμενης αποκλειστικά και μόνο στην εθνική νομοθεσία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/9/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, που προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/EK, σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής αλλά εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος (ΕΕ 2008, L 44, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 25 Μαρτίου 2019 — JE κατά KF

(Υπόθεση C-249/19)

(2019/C 206/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα πρωτοδίκως και εκκαλούσα: JE

Εναγόμενος πρωτοδίκως και εφεσίβλητος: KF

Προδικαστικά ερωτήματα

Υποβάλλεται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 10 του κανονισμού 1259/2010 ⁽¹⁾, κατά το οποίο «[σ]ε περίπτωση κατά την οποία το εφαρμοστέο δυνάμει των άρθρων 5 ή 8 δίκαιο δεν προβλέπει τον θεσμό του διαζυγίου ή δεν παρέχει στον έναν εκ των συζύγων, λόγω του φύλου του, ισότιμη πρόσβαση σε διαζύγιο ή δικαστικό χωρισμό, εφαρμόζεται το δίκαιο του δικάζοντος δικαστηρίου», προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ακόλουθο ερώτημα:

- Πρέπει η έκφραση «το εφαρμοστέο δυνάμει των άρθρων 5 ή 8 δίκαιο δεν προβλέπει τον θεσμό του διαζυγίου» να ερμηνευθεί στενά και κατά γράμμα, ήτοι μόνο για την περίπτωση κατά την οποία το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο δεν προβλέπει καμία μορφή διαζυγίου, ή πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικά, υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την περίπτωση κατά την οποία το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο αναγνωρίζει ότι είναι δυνατή η έκδοσή του, αλλά υπό εξαιρετικά περιοριστικές προϋποθέσεις, πράγμα το οποίο προϋποθέτει υποχρεωτική δίκη προγενέστερη του διαζυγίου σχετική με τον δικαστικό χωρισμό, για την οποία το δίκαιο του δικάζοντος δικαστηρίου δεν περιέχει ισοδύναμες δικονομικές διατάξεις;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (ΕΕ 2010, L 343, σ. 10).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία) στις 26 Μαρτίου 2019 — MH, NI κατά OJ, Novo Banco SA

(Υπόθεση C-253/19)

(2019/C 206/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Guimarães

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: MH, NI

Εφεσίβλητοι: OJ, Novo Banco SA

Προδικαστικό ερώτημα

Δυνάμει του κανονισμού 2015/848 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχουν τα δικαστήρια κράτους μέλους διεθνή δικαιοδοσία για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας ενός πολίτη του οποίου το μοναδικό ακίνητο βρίσκεται στο εν λόγω κράτος, αλλά ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή του, όπως και η οικογένειά του, σε άλλο κράτος μέλος, όπου ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα ως μισθωτός;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2015, L 141, σ. 192).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 26 Μαρτίου 2019 — Friends of the Irish Environment Limited κατά An Bord Pleanála

(Υπόθεση C-254/19)

(2019/C 206/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Friends of the Irish Environment Limited

Καθού: An Bord Pleanála

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόφαση περί παρατάσεως της διάρκειας ισχύος άδειας έργου συνιστά συμφωνία για το έργο κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (στο εξής: οδηγία περί οικοτόπων);
- 2) Επηρεάζουν οι ακόλουθες παράμετροι την απάντηση επί του ερωτήματος 1) ανωτέρω;
 - α) Η άδεια έργου (η διάρκεια ισχύος της οποίας πρόκειται να παραταθεί) χορηγήθηκε σύμφωνα με διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία δεν μετέφερε ορθά την οδηγία περί οικοτόπων στην εθνική έννομη τάξη, καθόσον η εθνική νομοθεσία εξομοίωσε εσφαλμένα τη δέουσα εκτίμηση κατά την έννοια της οδηγίας περί οικοτόπων με την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατά την έννοια της οδηγίας ΕΠΕ (οδηγία 2011/92/ΕΕ ⁽²⁾).
 - β) Η αρχικώς χορηγηθείσα άδεια έργου δεν αναφέρει αν η αίτηση για τη χορήγησή της εξετάστηκε στο πλαίσιο του σταδίου 1 ή του σταδίου 2 του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας περί οικοτόπων, ούτε περιλαμβάνει «πλήρη, ακριβή και οριστικά συμπεράσματα και διαπιστώσεις, ώστε να αίρεται κάθε εύλογη αμφιβολία, από επιστημονικής απόψεως, όσον αφορά τις επιπτώσεις των σχεδιαζόμενων εργασιών [στον] οικείο[ο] [τόπο]», όπως απαιτεί η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-404/09, Επιτροπή κατά Ισπανίας ⁽³⁾.

- γ) Η αρχική διάρκεια ισχύος της άδειας έργου έχει λήξει και, κατά συνέπεια, η άδεια έχει παύσει να παράγει αποτελέσματα ως προς το σύνολο του έργου. Δεν είναι δυνατή η εκτέλεση εργασιών με βάση την εν λόγω άδεια όσο εκκρεμεί πιθανή παράταση της διάρκειας ισχύος της.
- δ) Ουδέποτε έλαβε χώρα οποιαδήποτε εργασία με βάση την άδεια έργου.
- 3) Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 1) είναι καταφατική, ποιες παραμέτρους απαιτείται να λάβει υπόψη η αρμόδια αρχή κατά τη διενέργεια ελέγχου στο πλαίσιο του σταδίου 1 του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας περί οικοτόπων; Για παράδειγμα, απαιτείται η αρμόδια αρχή να λάβει υπόψη οποιαδήποτε από τις ακόλουθες παραμέτρους ή και όλες: i) αν υπάρχουν τυχόν μεταβολές στις σχεδιαζόμενες εργασίες και την προτεινόμενη χρήση· ii) αν έχει σημειωθεί τυχόν μεταβολή στο περιβαλλοντικό πλαίσιο, για παράδειγμα ως προς τον χαρακτηρισμό ευρωτόπων ως τέτοιων σε χρόνο μεταγενέστερο της αποφάσεως περί χορηγήσεως άδειας έργου· iii) αν έχουν σημειωθεί τυχόν κρίσιμες μεταβολές ως προς τις επιστημονικές πληροφορίες, για παράδειγμα αν υπάρχουν πιο επικαίρες έρευνες σχετικά με την «ιδιάζουσα σημασία» των ευρωτόπων; Επικουρικώς, απαιτείται η αρμόδια αρχή να εκτιμήσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του συνόλου του έργου;
- 4) Απαιτείται να γίνει διάκριση μεταξύ i) άδειας έργου η οποία τάσσει προθεσμία ως προς τη διάρκεια ορισμένης δραστηριότητας (στάδιο λειτουργίας) και ii) άδειας έργου η οποία τάσσει μεν προθεσμία ως προς την περίοδο εντός της οποίας μπορούν να πραγματοποιηθούν κατασκευαστικές εργασίες (στάδιο κατασκευής), αλλά, εφόσον αυτές περατωθούν εντός της εν λόγω προθεσμίας, δεν τάσσει προθεσμία ως προς τη δραστηριότητα ή τη λειτουργία;
- 5) Εξαρτάται –και αν ναι, σε ποιο βαθμό– η υποχρέωση εθνικού δικαστηρίου να ερμηνεύει νομοθεσία κατά τρόπο σύμφωνο, στο μέτρο του δυνατού, με τις διατάξεις της οδηγίας περί οικοτόπων και της Συμβάσεως του Ώρχους από προϋπόθεση βάσει της οποίας οι διάδικοι πρέπει να έχουν θέσει ρητώς τα εν λόγω ερμηνευτικά ζητήματα; Ειδικότερα, αν η εθνική νομοθεσία προβλέπει δύο διαδικασίες λήψεως αποφάσεων, εκ των οποίων μόνο μία διασφαλίζει τη συμμόρφωση με την οδηγία περί οικοτόπων, υποχρεούται το εθνικό δικαστήριο να ερμηνεύσει την εθνική νομοθεσία κατά τρόπο ώστε να μπορεί να γίνει επίκληση μόνο της συμβατής με την ως άνω οδηγία διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη ερμηνεία δεν υποστηρίχθηκε ρητά από τους διαδίκους στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του;
- 6) Αν η απάντηση στο ερώτημα 2) α) ανωτέρω είναι ότι είναι σκόπιμο να εξεταστεί αν η άδεια έργου (η διάρκεια ισχύος της οποίας πρόκειται να παραταθεί) χορηγήθηκε βάσει διατάξεως του εθνικού δικαίου η οποία δεν μετέφερε ορθά την οδηγία περί οικοτόπων στην εθνική έννομη τάξη, απαιτείται το εθνικό δικαστήριο να απόσχει από την εφαρμογή κανόνα εσωτερικού δικονομικού δικαίου που δεν επιτρέπει σε ενιστάμενο να αμφισβητήσει το κύρος παλαιότερης άδειας έργου (η ισχύς της οποίας έχει λήξει) στο πλαίσιο νέας αιτήσεως για χορήγηση άδειας έργου; Συνάδει ένας τέτοιος κανόνας εσωτερικού δικονομικού δικαίου με την υποχρέωση θεραπείας, όπως αυτή επιβεβαιώθηκε πρόσφατα στην υπόθεση Stadt Wiener (C-348/15) ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

⁽²⁾ Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ 2012, L 26, σ. 1).

⁽³⁾ EU:C:2011:768.

⁽⁴⁾ EU:C:2016:882.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 26 Μαρτίου 2019 — Secretary of State for the Home Department κατά ΟΑ

(Υπόθεση C-255/19)

(2019/C 206/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Secretary of State for the Home Department

Εφεσίβλητος: ΟΑ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η «προστασία εκ μέρους της χώρας της ιθαγένειας» κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και του άρθρου 2, στοιχείο ε', της οδηγίας για την αναγνώριση ⁽¹⁾ να νοείται ως κρατική προστασία;
- 2) Κατά την κρίση ως προς το αν υπάρχει βάσιμος φόβος δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ε', της οδηγίας για την αναγνώριση και ως προς το αν υπάρχει διαθέσιμη προστασία εναντίον μιας τέτοιας δίωξης, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας για την αναγνώριση, πρέπει να εφαρμόζεται σε αμφότερα τα ζητήματα το «κριτήριο της προστασίας» ή η «έρευνα της προστασίας» και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, διέπεται σε κάθε περίπτωση το κριτήριο αυτό ή η έρευνα αυτή από τις ίδιες προϋποθέσεις;
- 3) Μη λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας παροχής προστασίας εκ μέρους μη κρατικών φορέων σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και θεωρουμένου ότι η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, πρέπει η αποτελεσματικότητα ή η διαθεσιμότητα της προστασίας να εκτιμάται μόνον υπό το πρίσμα των προστατευτικών πράξεων/λειτουργιών που διενεργούν/επιτελούν κρατικοί φορείς ή μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι προστατευτικές πράξεις/λειτουργίες που διενεργούν/επιτελούν ιδιωτικοί φορείς (κοινωνία των πολιτών) όπως οι οικογένειες και/ή οι φυλές;
- 4) Είναι (όπως υπονοείται στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα) τα κριτήρια που διέπουν την «έρευνα της προστασίας», που πρέπει να διενεργείται όταν τίθεται ζήτημα παύσης του καθεστώτος πρόσφυγα, στο πλαίσιο του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο ε', τα ίδια με αυτά που πρέπει να εφαρμόζονται στο πλαίσιο του άρθρου 7;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ 2004, L 304, σ. 12).

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-257/19)

(2019/C 206/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. L. Kalèda, N. Yerrell)

Καθή: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, μη προβλέποντας τη σύσταση οργανισμού διερευνήσεων που διαθέτει οργάνωση, νομική δομή και διαδικασία λήψης αποφάσεων ανεξάρτητη από οποιοδήποτε μέρος του οποίου τα συμφέροντα θα συγκρούονταν ενδεχομένως με τα καθήκοντα που του ανατίθενται, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/18/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τον καθορισμό των θεμελιωδών αρχών που διέπουν τη διερεύνηση των ατυχημάτων στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/35/ΕΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2002/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/18/ΕΚ, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι διερευνήσεις θεμάτων ασφαλείας όσον αφορά σοβαρά ναυτικά ατυχήματα εκτελούνται υπό την ευθύνη αμερόληπτου μόνιμου οργανισμού. Προκειμένου να διεξάγει αμερόληπτα τη διερεύνηση θεμάτων ασφαλείας, ο οργανισμός διερευνήσεων πρέπει να έχει οργάνωση, νομική δομή και διαδικασία λήψης αποφάσεων ανεξάρτητη από οποιοδήποτε μέρος του οποίου τα συμφέροντα θα συγκρούονταν ενδεχομένως με τα καθήκοντα που του ανατίθενται.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απαίτηση αυτή δεν πληρούται από το Marine Casualty Investigation Board που συστάθηκε από την Ιρλανδία, με την αιτιολογία ότι δύο από τα πέντε μέλη του έχουν επίσης γενικές ρυθμιστικές αρμοδιότητες καθώς και αρμοδιότητες εφαρμογής της νομοθεσίας ως προς την ασφαλεία των πλοίων που φέρουν την ιρλανδική σημαία και τους ελέγχους ασφαλείας στα ιρλανδικά ύδατα.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 131, σ. 114.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 28 Μαρτίου 2019 — T-Systems Magyarország Zrt. κ.λπ. κατά Közbiztosági Hatóság Közbiztosági Döntőbizottság κ.λπ.

(Υπόθεση C-263/19)

(2019/C 206/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., Közbiztosági Hatóság Közbiztosági Döntőbizottság

Καθών: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., T-Systems Magyarország Zrt.

Παρεμβαίνων: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στα άρθρα 41, παράγραφος 1, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και στα εκτιθέμενα στις αιτιολογικές σκέψεις 10, 29, 107, 109 και 111 και στα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 72 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ⁽¹⁾, εθνική διάταξη ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της διάταξης αυτής η οποία, λαμβανομένης υπόψη της συμβατικής έννομης σχέσης μεταξύ των συμβαλλομένων, ορίζει ότι διαπράττει παράβαση, λόγω παράνομης μη διεξαγωγής δημόσιου διαγωνισμού και λόγω παραβάσεως των διατάξεων περί τροποποίησης των συμβάσεων, όχι μόνο η αναθέτουσα αρχή, η οποία υποστηρίζεται ότι παραβαίνει τους κανόνες περί τροποποιήσεως των συμβάσεων, αλλά και ο ανάδοχος ο οποίος συνήψε με την αναθέτουσα αρχή σύμβαση, καθόσον για την παράνομη τροποποίηση των συμβάσεων απαιτείται η σύμπραξη των συμβαλλομένων;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των άρθρων 41, παράγραφος 1, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των εκτιθέμενων στις αιτιολογικές σκέψεις 10, 29, 107, 109 και 111, και στα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 72 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, αντιβαίνει στις αιτιολογικές σκέψεις 19, 20 και 21 της οδηγίας 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων⁽²⁾, καθώς και στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων⁽³⁾, και στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών⁽⁴⁾, εθνική διάταξη ή πρακτική ερμηνείας και εφαρμογής της διάταξης αυτής η οποία επιτρέπει να επιβάλλεται και στον ανάδοχο που έχει συνάψει τη σύμβαση με την αναθέτουσα αρχή κύρωση (πρόστιμο) –διαφορετική από τη μείωση της χρονικής ισχύος της σύμβασης– λόγω παράνομης μη διεξαγωγής δημόσιου διαγωνισμού και λόγω παραβάσεως των διατάξεων περί τροποποιήσεως των συμβάσεων;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο ερώτημα: είναι επαρκής, για τον καθορισμό του προστίμου, η περίπτωση ότι υφίσταται συμβατική έννομη σχέση μεταξύ των συμβαλλομένων, χωρίς να εξεταστούν η συμπεριφορά των συμβαλλομένων και η συμβολή τους στην τροποποίηση της σύμβασης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 94, σ. 65.

⁽²⁾ ΕΕ 2007, L 335, σ. 31.

⁽³⁾ ΕΕ 1989, L 395, σ. 33.

⁽⁴⁾ ΕΕ 1992, L 76, σ. 14.

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) (Ιρλανδία) στις 29 Μαρτίου 2019
— Recorded Artists Actors Performers Ltd κατά Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs
Enterprise and Innovation, Ιρλανδία, Attorney General

(Υπόθεση C-265/19)

(2019/C 206/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλικά

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Εναγόμενη: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ιρλανδία, Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων να ερμηνεύουν την οδηγία 2006/115 ⁽¹⁾, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας («Οδηγία»), υπό το πρίσμα του σκοπού και της οικονομίας της Σύμβασης της Ρώμης ⁽²⁾ και/ή της συνθήκης WPPT ⁽³⁾ αφορά αποκλειστικώς έννοιες που μνημονεύονται ρητώς στην οδηγία ή, μήπως, καλύπτει και έννοιες οι οποίες υπάρχουν μόνο στις δύο αυτές διεθνείς συμφωνίες; Ειδικότερα, σε ποιο βαθμό πρέπει το άρθρο 8 της Οδηγίας να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της απαίτησης για παροχή «εθνικής μεταχείρισης», κατά την έννοια του άρθρου 4, της συνθήκης WPPT;
- 2) Διαθέτουν τα κράτη μέλη διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τη θέσπιση κριτηρίων βάσει των οποίων καθορίζεται ποιοι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν δικαίωμα σε μέρος της εύλογης αμοιβής που κατανέμεται σύμφωνα με το άρθρο 8 της Οδηγίας; Ειδικότερα, μπορεί κράτος μέλος να περιορίσει το δικαίωμα είσπραξης μέρους της εύλογης αμοιβής και να προβλέψει ότι αυτό υφίσταται μόνο στις περιπτώσεις που i) η εκτέλεση πραγματοποιείται σε χώρα του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) ή ii) οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν τη συνήθη διαμονή ή την κατοικία τους σε χώρα του ΕΟΧ;
- 3) Ποια είναι η έκταση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει κράτος μέλος όταν απαντά σε επιφύλαξη την οποία έχει διατυπώσει άλλο συμβαλλόμενο μέρος δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 3, της συνθήκης WPPT; Ειδικότερα, πρέπει η απάντηση του κράτους μέλους να αντικατοπτρίζει επακριβώς τους όρους της επιφύλαξης που έχει διατυπώσει το άλλο συμβαλλόμενο μέρος; Πρέπει το συμβαλλόμενο μέρος να μην εφαρμόζει τον κανόνα των 30 ημερών του άρθρου 5 της Σύμβασης της Ρώμης, όταν η εφαρμογή του έχει ως αποτέλεσμα να λαμβάνει μεν αμοιβή, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 1, ο παραγωγός φωνογραφήματος ο οποίος είναι εγκατεστημένος στο επιφυλασσόμενο μέρος, αλλά όχι και οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες του ίδιου φωνογραφήματος; Η, μήπως, το συμβαλλόμενο μέρος που απαντά μπορεί να παρέχει στους υπηκόους του επιφυλασσόμενου μέρους δικαιώματα ευρύτερα από εκείνα που αναγνωρίζει το επιφυλασσόμενο μέρος, τουτέστιν έχει τη δυνατότητα να παρέχει δικαιώματα τα οποία δεν ανταποδίδονται από το επιφυλασσόμενο μέρος βάσει της αρχής της αμοιβαιότητας;
- 4) Επιτρέπεται υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις να περιορίζεται το δικαίωμα εύλογης αμοιβής μόνο στους παραγωγούς φωνογραφήματος, δηλαδή να μην παρέχεται το δικαίωμα αυτό στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες των οποίων οι εκτελέσεις έχουν εγγραφεί στα εν λόγω φωνογραφήματα;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 376, σ. 28.

⁽²⁾ Διεθνής σύμβαση περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφήματος και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης (1961).

⁽³⁾ Συνθήκη του ΠΟΔΙ, του 1996, για τις εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 2 Απριλίου 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd κατά Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

(Υπόθεση C-275/19)

(2019/C 206/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Αναιρεσীবλητες: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Λαμβανομένου υπόψη ότι το πορτογαλικό κράτος δεν γνωστοποίησε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τους τεχνικούς κανόνες που προβλέπονται στο νομοθετικό διάταγμα 442/89 της 2ας Δεκεμβρίου, πρέπει οι κανόνες αυτοί, ειδικότερα τα προαναφερθέντα άρθρα 3 [όπως αυτό παρατίθεται] και 9, να θεωρηθούν ανεφάρμοστοι, κατά τρόπον ώστε οι ιδιώτες να μπορούν να επικαλούνται το ανεφάρμοστο τους;
- 2) Λαμβανομένου υπόψη ότι το πορτογαλικό κράτος δεν γνωστοποίησε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τους τεχνικούς κανόνες που προβλέπονται στο νομοθετικό διάταγμα 282/2003 της 8ης Νοεμβρίου, πρέπει οι εν λόγω κανόνες, ειδικότερα τα προαναφερθέντα άρθρα 2 και 3, να μην τύχουν εφαρμογής έναντι των παρόχων υπηρεσιών στην Πορτογαλία;

Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-276/19)

(2019/C 206/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. X. P. Lewis, J. Jokubauskaitė)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη θέσπιση νέων μέτρων απλούστευσης που επεκτείνουν την εφαρμογή του μηδενικού συντελεστή ΦΠΑ και την εξαίρεση από τη συνήθη υποχρέωση περί τήρησης μητρώου ΦΠΑ που προβλέπεται στην αρχική Terminal Markets Order 1973, χωρίς να υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή προκειμένου να λάβει την έγκριση του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 395, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (οδηγία ΦΠΑ)·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 28 Δεκεμβρίου 1977, το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε ειδικά μέτρα που περιλαμβανομένου του Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973, το οποίο επιτρέπει σε προθεσμιακές εμπορευματικές συναλλαγές να εισάγονται προς διαπραγμάτευση σε ορισμένες αγορές στο Ηνωμένο Βασίλειο χωρίς ΦΠΑ και χωρίς την υποχρέωση τήρησης μητρώου ΦΠΑ υπό προϋποθέσεις.

Το Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 τροποποιήθηκε πολλές φορές προκειμένου να εισαχθούν στο πεδίο εφαρμογής του αγορές βασικών προϊόντων που δεν περιλαμβάνονταν στην αρχική κοινοποίηση.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι τροποποιήσεις του Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 διευρύνουν το πεδίο εφαρμογής της αρχικής παρέκκλισης την οποία είχε κοινοποιήσει το Ηνωμένο Βασίλειο το 1977. Οι τροποποιήσεις αυτές, κατά συνέπεια, έπρεπε να έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 395, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ, πράγμα που δεν συνέβη.

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 3 Απριλίου 2019 — ΥΤ κ.λπ. κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

(Υπόθεση C-282/19)

(2019/C 206/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: ΥΤ κ.λπ.

Εναγόμενοι: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά η διαφορετική μεταχείριση που επιφυλάσσεται μόνο στους καθηγητές θρησκευτικών για το καθολικό δόγμα, όπως οι ενάγοντες, διάκριση για θρησκευτικούς λόγους, κατά την έννοια του άρθρου 21 του Χάρτη της Νίκαιας και της οδηγίας 2000/78/EK (¹) ή μήπως το γεγονός ότι δύναται να ανακληθεί [η] καταλληλότητα που διαθέτει ο εργαζόμενος συνιστά ικανό δικαιολογητικό λόγο για τη διαφορετική αντιμετώπιση μόνο των καθηγητών θρησκευτικών για το καθολικό δόγμα, όπως οι ενάγοντες, σε σχέση με τους λοιπούς διδάσκοντες, μη καλυπτόμενοι από κανέναν περιορισμό προβλεπόμενο στη ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (²);
- 2) Στην περίπτωση που κριθεί ότι υφίσταται άμεση διάκριση, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/78/EK, για θρησκευτικούς λόγους (άρθρο 1), καθώς και κατά τον Χάρτη της Νίκαιας, ζητείται από το Δικαστήριο να αποφανθεί σχετικά με τα μέσα που το αιτούν δικαστήριο δύναται να χρησιμοποιήσει για την εξάλειψη των συνεπειών, λαμβανομένου υπόψη ότι όλοι οι διδάσκοντες, πλην των καθηγητών θρησκευτικών για το καθολικό δόγμα, εντάχθηκαν στο έκτακτο πρόγραμμα προσλήψεων που προβλέπεται στον ν. 107/15, εξασφαλίζοντας τη μονιμοποίησή τους, και κατά συνέπεια καταρτίζοντας σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου; Ως εκ τούτου, πρέπει το αιτούν δικαστήριο να καταρτίσει σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου με την εναγομένη Διοίκηση;

- 3) Έχει η ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου που περιέχεται στην οδηγία 1999/70/EK την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίδικη, βάσει της οποίας δεν εφαρμόζονται στη σχολική εκπαίδευση, και ειδικότερα στους διδάσκοντες θρησκευτικά για το καθολικό δόγμα, οι κανόνες του κοινού δικαίου που διέπουν τις σχέσεις εργασίας και αποσκοπούν στην πάταξη της καταχρηστικής σύναψης διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, μέσω της αυτόματης μετατροπής της σύμβασης ορισμένου χρόνου εργασίας σε σύμβαση αορίστου χρόνου, αν η σχέση εργασίας συνεχίζεται πέραν μιας συγκεκριμένης περιόδου, κατά τρόπον ώστε να επιτρέπονται διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου για αόριστο χρόνο; Ιδίως, μπορεί να συνιστά αντικειμενικό λόγο κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας πλαισίου, η ανάγκη σύμφωνης γνώμης του επισκόπου, ή, αντιθέτως, πρέπει να θεωρηθεί ως διάκριση που απαγορεύεται κατά την έννοια του άρθρου 21 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του τρίτου ερωτήματος, επιτρέπουν το άρθρο 21 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ρήτρα 4 της συμφωνίας πλαισίου που περιέχεται στην οδηγία 1999/70/EK και/ή το άρθρο 1 της οδηγίας 2000/78/EK τη μη εφαρμογή [των] κανόνων που εμποδίζουν την αυτόματη μετατροπή σύμβασης ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου, αν η σχέση εργασίας συνεχίζεται πέραν μιας συγκεκριμένης περιόδου;

(¹) Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16).

(²) ΕΕ 1999, L 175, σ. 43.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Γαλλία) στις
5 Απριλίου 2019 — JE, KF κατά XL Airways SA**

(Υπόθεση C-286/19)

(2019/C 206/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: JE, KF

Εναγομένη: XL Airways SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επί της εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο α', σε περίπτωση καθυστέρησης πτήσης, όσον αφορά τις δύο περιπτώσεις τις οποίες περιλαμβάνει:
- α) Εφαρμόζεται, στο πλαίσιο αποζημίωσης την οποία ζητεί επιβάτης κατόπιν καθυστέρησης πτήσης και όχι άρνησης επιβίβασης, η προβλεπόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹) της 11ης Φεβρουαρίου 2004 η ρητή προϋπόθεση περί παρουσίας του επιβάτη στον έλεγχο εισιτηρίων, η οποία εφαρμόζεται μόνον σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το προβλεπόμενο από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 δικαίωμα αποζημίωσης σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης επεκτάθηκε νομολογιακά (CICE, τέταρτο κεφάλαιο, 19 Νοεμβρίου 2009, υποθέσεις C-402/07 και C-432/07, Sturgeon) και στις καθυστερήσεις πτήσεων;

- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1, στοιχείο α', λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της προθεσμίας η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 («το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν από την αναγραφόμενη αναχώρηση της πτήσης»), ο οποίος συνδέεται με το ζήτημα της υπεράριθμης κράτησης θέσεων και με λόγους ασφάλειας, πρέπει να ερμηνευθεί η προθεσμία αυτή ως «το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν αναγραφεί στους πίνακες αναγγελιών του αεροδρομίου ή ανακοινωθεί στους επιβάτες η νέα ώρα αναχώρησης»;

- 2) Επί του βάρους απόδειξης της «παρουσίας στον έλεγχο εισιτηρίων»

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1, στοιχείο α', ήτοι σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 σε αποζημίωση επιβάτη του οποίου η πτήση καθυστέρησε:

- α) Αποτελούν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', όροι προαπαιτούμενα τα οποία πρέπει να αποδείξει ο καταναλωτής για την εφαρμογή του κανονισμού ή λόγο απαλλαγής της ευθύνης της αεροπορικής εταιρίας, που της επιτρέπουν να προσκομίσει τον κατάλογο επιβατών προκειμένου να αποδείξει ότι ο καταναλωτής δεν προσήλθε στην επιβίβαση «όπως έχει ορίσει και την ώρα που έχει υποδείξει προηγουμένως εγγράφως (ενδεχομένως με ηλεκτρονικά μέσα) ο αερομεταφορέας, ο ταξιδιωτικός πράκτορας ή ο εξουσιοδοτημένος πράκτοράς του ή, εφόσον δεν προσδιορίζεται ώρα, το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν από την αναχώρηση της πτήσης», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004, λαμβανομένων υπόψη των τεχνολογικών εξελίξεων, οι οποίες καθιστούν πλέον δυνατή την έκδοση απούλοποιημένων καρτών επιβίβασης, της έλλειψης αναγραφής ημερομηνίας και ώρας επί των έντυπων καρτών επιβίβασης, της επακόλουθης απουσίας κάθε υποχρέωσης φυσικής παρουσίας σε θυρίδα ελέγχου και της κατοχής μόνον από τις αεροπορικές εταιρίες όλων των σχετικών με τον έλεγχο των επιβατών πληροφοριών έως το πέρας των διαδικασιών ελέγχου;
- β) Αντιτίθενται η αρχή της πρακτικής αποτελεσματικότητας, οι σκοποί του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 και το υψηλό επίπεδο προστασίας των επιβατών και των καταναλωτών εν γένει το οποίο διασφαλίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 ή άλλες διατάξεις ή κανόνες του δικαίου της Ένωσης στη μετακύλιση αποκλειστικά στον επιβάτη του βάρους απόδειξης της παρουσίας του στον έλεγχο εισιτηρίων «όπως έχει ορίσει και την ώρα που έχει υποδείξει προηγουμένως εγγράφως (ενδεχομένως με ηλεκτρονικά μέσα) ο αερομεταφορέας, ο ταξιδιωτικός πράκτορας ή ο εξουσιοδοτημένος πράκτοράς του ή, εφόσον δεν προσδιορίζεται ώρα, το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν από την αναχώρηση της πτήσης», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004, λαμβανομένων υπόψη των τεχνολογικών εξελίξεων, οι οποίες καθιστούν πλέον δυνατή την έκδοση απούλοποιημένων καρτών επιβίβασης, της έλλειψης αναγραφής ημερομηνίας και ώρας επί των έντυπων καρτών επιβίβασης, της επακόλουθης απουσίας κάθε υποχρέωσης φυσικής παρουσίας σε θυρίδα ελέγχου και της κατοχής μόνον από τις αεροπορικές εταιρίες όλων των σχετικών με τον έλεγχο των επιβατών πληροφοριών έως το πέρας των διαδικασιών ελέγχου;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Finanzgericht des Saarlandes* (Γερμανία) στις 9 Απριλίου 2019 — QM κατά *Finanzamt Saarbrücken*

(Υπόθεση C-288/19)

(2019/C 206/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht des Saarlandes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: QM

Καθή: Finanzamt Saarbrücken

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 56, παράγραφος 2, της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾ την έννοια ότι ως «μίσθωσ[η] [...] μεταφορικού μέσου σε μη υποκείμενο στο φόρο» πρέπει να νοείται και η διάθεση οχήματος που ανήκει στην επιχείρηση υποκειμένου στον φόρο (εταιρικού οχήματος) προς το προσωπικό του, στην περίπτωση που το τελευταίο δεν καταβάλλει προς τούτο αντίτιμο μη συνιστάμενο (εν μέρει) στην παρεχόμενη εργασία του, δηλαδή δεν καταβάλλει χρηματικό ποσό, δεν χρησιμοποιεί προς τούτο τμήμα των αποδοχών του σε χρήμα ούτε επιλέγει μεταξύ διαφόρων πλεονεκτημάτων προσφερόμενων από τον υποκείμενο στον φόρο κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των μερών ότι το δικαίωμα χρήσεως του εταιρικού οχήματος συνεπάγεται την παραίτηση από άλλα πλεονεκτήματα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2008/8/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008 (ΕΕ 2008, L 44, σ. 11).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)

(Υπόθεση T-226/17) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Rustproof system ADAPTA — Κήρυξη μερικής ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου»)

(2019/C 206/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adapta Color, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Μαρκάκης, A. Söder και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Rajendra, solicitor, και S. Malynicz, QC)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 2408/2015-5), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ των Coatings Foreign IP και Adapta Color.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Adapta Color, SL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 202 της 26.6.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2019 — Electroquímica Onubense κατά ECHA(Υπόθεση T-481/18) ⁽¹⁾

(«REACH — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Προδήλως απαράδεκτο»)

(2019/C 206/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Electroquímica Onubense, SL (Palos de la Frontera, Ισπανία) (εκπρόσωπος: D. González Blanco, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: J. P. Trnka, C. M. Bergerat και M. Heikkilä, επικουρούμενοι από τον C. García Molyneux, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης SME D(2018)2931-DC του ECHA, της 31ης Μαΐου 2018, με την οποία, αφενός, διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να τύχει της μείωσης του τέλους που προβλέπεται για τις μικρές επιχειρήσεις και, αφετέρου, της επιβλήθηκε διοικητική επιβάρυνση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την Electroquímica Onubense, SL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 352 της 1.10.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 2019 — Lantmännen και Lantmännen Agroetanol κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-79/19 R R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Διαδικασία διευθέτησης διαφορών — Πρόσβαση στα έγγραφα — Έλλειψη επείγοντος)

(2019/C 206/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: Lantmännen ek för (Στοκχόλμη, Σουηδία), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Σουηδία) (εκπρόσωποι: S. Perván Lindeborg, A. Johansson, δικηγόροι, και R. Bachour, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández, G. Conte και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, για αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης C(2019) 743 τελικό της 28ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την αντίρρηση ως προς την αποκάλυψη πληροφοριών την οποία προέβαλαν οι προσφεύγουσες βάσει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ 2011, L 275, σ. 29) (υπόθεση ΑΤ.40054 — Ethanol Benchmarks)

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2018, *Lantmännen* και *Lantmännen Agroetanol* κατά Επιτροπής (Τ-79/19 R).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Φεβρουαρίου 2019 — Magnan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση Τ-99/19)

(2019/C 206/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Nathaniel Magnan (Aix-en-Provence, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Fayolle, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) η οποία βάλλει κατά της παράλειψης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και να αναγνωρίσει τη θεμελίωση εξωσυμβατικής ευθύνης της Επιτροπής βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ·
- να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή για την ακύρωση της σιωπηρής απόφασης άρνησης προς ενέργεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία περιλήφθηκε σε επιστολή της 20ής Δεκεμβρίου 2018·

- επί της ουσίας, πρώτον,
 - να κρίνει ότι το άρθρο 55, στοιχείο α, του Loi sur l'Assurance-maladie (ελβετικού νόμου για την ασφάλιση υγείας) είναι αντίθετο προς:
 - το άρθρο 2 (απαγόρευση διακρίσεων), το άρθρο 7 (το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης) και το άρθρο 13 (υποχρέωση μη λήψης μέτρων) της συμφωνίας μεταξύ της Ελβετίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (Συμφωνίας ΕΚ/Ελβετίας)·
 - το άρθρο 55 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων·
 - να διαπιστώσει ότι η οριζόντια οδηγία του καντονιού της Γενεύης σχετικά με τη «Διαδικασία πρόσληψης σε φορείς δημοσίου δικαίου και σε επιδοτούμενους φορείς» είναι αντίθετη προς τη συμφωνία μεταξύ της Ελβετίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και ότι όλες οι άλλες εθνικές ελβετικές ομοσπονδιακές νομοθετικές διατάξεις περί εθνικής προτιμήσεως είναι αντίθετες προς την λόγω συμφωνία·
 - να διαπιστώσει, αντιστοίχως, απουσία από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέτρων διάκρισης σε βάρος ιατρών προερχόμενων από την Ελβετία·
 - να διαπιστώσει υπαίτια αδράνεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οργάνου το οποίο οφείλει να μεριμνά για την τήρηση των Συνθηκών, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων του Δρος Magnan Nathaniel·
 - να διαπιστώσει αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της υπαίτιας αδράνειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της ζημίας που υπέστη ο Δρ Magnan Nathaniel·
 - να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για παράλειψη·
 - να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον Δρα Magnan Nathaniel το ποσό του 1 141 198,10 ευρώ (ενός εκατομμυρίου εκατόν σαράντα μία χιλιάδες εκατόν ενενήντα οκτώ ευρώ και 10 λεπτά βάσει της ισοτιμίας που ίσχυε την 7η Ιανουαρίου 2019 στις 11:39 UTC) που αντιστοιχεί σε 1 281 444 CHF (ένα εκατομμύριο διακόσια ογδόντα μία χιλιάδες τετρακόσια σαράντα τέσσερα ελβετικά φράγκα), για τη ζημία που αυτός υπέστη από το 2013 λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Επιτροπής, βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ·
 - να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον Δρα Magnan Nathaniel το ποσό των 500 ευρώ (πεντακοσίων ευρώ) ανά εργάσιμη ημέρα ως πρόστιμο λόγω διαρκούς, μόνιμης και ενεστώσας οικονομικής ζημίας, το οποίο αντιστοιχεί στην ημερήσια οικονομική ζημία έως την τήρηση εκ μέρους της Συνομοσπονδίας της Ελβετίας της ως άνω συμφωνίας ή της αποχώρησης ενός εκ των δύο μερών από τη συμφωνία βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ για παράλειψη·
- δεύτερον,
 - να διαπιστώσει ότι η απαντητική επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2018 συνιστά απορριπτική απόφαση·
 - να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση άρνησης προς ενέργεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έναντι της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για παραβίαση των Συνθηκών και για μη ανόρθωση της προξενηθείσας ζημίας·

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται μη τήρηση της συμφωνίας μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ 2002, L 114, σ. 6) και της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ 2005, L 255, σ. 22) από την Ελβετία. Ειδικότερα, ο προσφεύγων φρονεί ότι η Ελβετική Συνομοσπονδία θέσπισε τον Ιούλιο του 2013 διάταξη περιορίζουσα την εγκατάσταση ιατρών στις περιοχές με πλεονάζον προσωπικό υπό την ευθύνη του ελβετικού συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισης ασθένειας, γεγονός που, κατά τον προσφεύγοντα, συνιστά έμμεση διάκριση λόγω ιθαγένειας, καθόσον ο εν λόγω περιορισμός δεν εφαρμόζεται επί ιατρών οι οποίοι διαθέτουν εμπειρία τριών ετών στα ελβετικά πανεπιστημιακά νοσοκομεία.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται απουσία μέτρων διάκρισης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος των προερχόμενων από την Ελβετία ιατρών, βάσει της κατοχυρωμένης στο διεθνές δίκαιο αρχής της αμοιβαιότητας, διαπίστωση στην οποία πρέπει, κατά τον προσφεύγοντα, να προβεί το Γενικό Δικαστήριο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται υπαίτια αδράνεια της Επιτροπής, καθόσον η Επιτροπή υποχρεούταν να ενεργήσει δεδομένου του ρόλου της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, ΣΕΕ και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναφώς, ο προσφεύγων επικαλείται την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έναντι των θεσμικών οργάνων και την αρχή της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν προέβη στις απαιτούμενες ενέργειες κατόπιν της πρόσκλησης για επείγουσα ανάληψη δράσης που της απηύθυνε ο προσφεύγων, γεγονός που, κατά τον προσφεύγοντα, συνιστά σιωπηρή άρνηση και επομένως, βλαπτική απόφαση.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται εξωσυμβατική ευθύνη της Επιτροπής βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ λόγω παράλειψης.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2019 — Breyer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-158/19)

(2019/C 206/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Patrick Breyer (Κιέλο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Breyer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 2019, υπό τα στοιχεία Ares(2018)6073379, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾ (προστασία των εμπορικών συμφερόντων)
 - Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η δημοσιοποίηση εγγράφων σχετικά με την έγκριση και την υλοποίηση του ερευνητικού προγράμματος iBorderCtrl δεν θέτει σε κίνδυνο την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των μελών της κοινοπραξίας. Το πρόγραμμα «Intelligent Portable Border Control System» έχει ως αντικείμενο την έρευνα στον τομέα των νέων τεχνολογιών ελέγχου εισόδου, όπως είναι η χρησιμοποίηση «αυτοματοποιημένου ανιχνευτή ψεύδους» και ο υπολογισμός ενός βαθμού κινδύνου.
 - Περαιτέρω, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των επίμαχων εγγράφων.
2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 8, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 (επεξεργασία των αιτήσεων)
 - Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η Επιτροπή επεξεργάστηκε μόνο την αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούν την υλοποίηση του ερευνητικού προγράμματος iBorderCtrl. Αντίθετα, δεν εξετάστηκε η αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα σχετικά με την έγκριση του προγράμματος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2019 — Vincenti κατά EUIPO

(Υπόθεση T-174/19)

(2019/C 206/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Guillaume Vincenti (Αλικάντε, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις κοινοποιηθείσες με έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2018 αποφάσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) του EUIPO περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον επόμενο βαθμό (AST 8) κατά την περίοδο προαγωγών 2014, κατά την περίοδο προαγωγών 2015, κατά την περίοδο προαγωγών 2016 και κατά την περίοδο προαγωγών 2017, καθώς και

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, εσφαλμένη εφαρμογή ή μη συμμόρφωση με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2017, *Vincenti* κατά EUIPO (T-586/16, EU:T:2017:803)

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η ΑΔΑ παραβίασε το άρθρο 45 του ΚΥΚ, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και δεν εφάρμοσε ή εφάρμοσε εσφαλμένα την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2017, *Vincenti* κατά EUIPO (T-586/16, EU:T:2017:803), επειδή παρέλειψε να αναγνωρίσει ότι ο προσφεύγων είχε δικαίωμα συμμετοχής στις επιμέρους διαδικασίες αξιολογήσεως κατά τις αντίστοιχες περιόδους προαγωγής, αλλά, αντίθετα, πραγματοποίησε συνολική εκτίμηση κατά την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, στις 6 Ιουνίου 2018. Κατά την προαναφερθείσα νομολογία, η άρνηση προαγωγής δεν μπορούσε να στηριχθεί σε γεγονότα τα οποία δεν ήταν γνωστά στην υπηρεσία κατά τη χρονική στιγμή κατά την οποία η ΑΔΑ ήταν υποχρεωμένη να λάβει απόφαση.

Περαιτέρω, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η εν γένει μη προαγωγή για τέσσερα διαδοχικά έτη, με αναφορά στην ίδια συμπεριφορά του προσφεύγοντος, είναι παράνομη, διότι συνιστά βαριά κύρωση, αντίστοιχη εκείνης που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο ε' και στ', του Παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ και, εν τέλει, συνιστά, αφενός, μόνιμη άρνηση προαγωγής η οποία έχει τον χαρακτήρα κυρώσεως, κατά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας που έχει ο προσφεύγων στο πλαίσιο πειθαρχικής διαδικασίας, και, αφετέρου, «διπλή κύρωση».

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται περαιτέρω ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις της υπηρεσίας έχουν δυσμενή γι' αυτόν χαρακτήρα λόγω της μακροχρόνιας ασθένειάς του, δεδομένου ότι ο καθού δεν υπολόγισε ευεργετικά την περίοδο της ασθένειάς του ως χρόνο κατά τον οποίο βελτίωσε την προσαπτόμενη συμπεριφορά, πράγμα το οποίο συνιστά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 45 του ΚΥΚ καθώς και της αποφάσεως της 14ης Νοεμβρίου 2017, *Vincenti* κατά EUIPO (T-586/16, EU:T:2017:803).

2. Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως του προσφεύγοντος που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος που απορρέουν από το άρθρο 5 της αποφάσεως C(2013) 8968 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τις γενικές διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 45 του ΚΥΚ, και ειδικότερα από το άρθρο 5, παράγραφοι 5 και 7, της εν λόγω αποφάσεως

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως προβάλλεται η αιτίαση ότι το καθού προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως του προσφεύγοντος πριν από την έκδοση βλαπτικής γι' αυτόν πράξεως, δεδομένου ότι δεν του δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις. Το γεγονός αυτό δεν αμφισβητήθηκε από το καθού.

Συνεπώς, το καθού προσέβαλε ευθέως τα διαδικαστικά δικαιώματα του προσφεύγοντος που απορρέουν από το άρθρο 5 της αποφάσεως C(2013) 8968 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τις γενικές διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 45 του ΚΥΚ, και ειδικότερα από το άρθρο 5, παράγραφοι 5 και 7, της εν λόγω αποφάσεως, τα οποία αναδεικνύουν την πρωταρχική σημασία του θεμελιώδους δικαιώματος ακροάσεως και επιβεβαιώνουν ότι ο προσφεύγων είχε και στην υπό κρίση υπόθεση το δικαίωμα αυτό πριν από την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2019 — Dickmanns κατά EUIPO

(Υπόθεση T-181/19)

(2019/C 206/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα-ενάγουσα*: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)*Καθού*: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις κοινοποιηθείσες με έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2018 αποφάσεις του EUIPO, οι οποίες απέρριψαν τα αιτήματα που υπέβαλε η προσφεύγουσα με έγγραφο της 25ης Ιανουαρίου 2018, με τα οποία ζητούσε

- i. διαγραφή της ρήτρας καταγγελίας του άρθρου 5 της συμβάσεως της προσφεύγουσας και μετατροπή της συμβάσεώς της σε σύμβαση αορίστου χρόνου σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο στ', του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ) και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, ανάκληση της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2017
- ii. δεύτερη ανανέωση της συμβάσεώς της σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο στ', του ΚΛΠ πέραν της 30ής Ιουνίου 2018 (ή πέραν της 30ής Σεπτεμβρίου 2018, δεδομένου ότι η καταληκτική ημερομηνία μετατέθηκε λόγω ασθενείας της προσφεύγουσας), ή, τουλάχιστον, παροχή στην προσφεύγουσα της δυνατότητας συμμετοχής στη διαδικασία δεύτερης ανανέωσης των συμβάσεων των εκτάκτων υπαλλήλων σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ, των οποίων οι συμβάσεις λήγουν εντός του 2018, σύμφωνα με τις «Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά την ανανέωση των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων που έχουν συναφθεί για ορισμένο χρόνο», της 28ης Ιανουαρίου 2016 (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές),

— να καταδικάσει το EUIPO να καταβάλει στην προσφεύγουσα εύλογη χρηματική ικανοποίηση, η οποία θα οριστεί κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, για την ηθική βλάβη και τη μη περιουσιακή ζημία που αυτή υπέστη εξαιτίας της προαναφερθείσας στο ανωτέρω αίτημα αποφάσεως του EUIPO, καθώς και

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, μη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας από το καθού, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, παραβίαση της απαγορεύσεως αυθαίρετων ενεργειών

2. Έλλειψη νομιμότητας της ρήτηρας καταγγελίας εξαιτίας της παραβίασεως των κατευθυντήριων γραμμών, της αρχής της χρηστής διοίκησης, της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής σύμφωνα με την οποία η καταγγελία της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου απαιτεί τη συνδρομή λόγου δικαιολογούντος την καταγγελία («iusta causa»), καθώς και παράβαση του άρθρου 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οδηγίας 1999/70/ΕΚ ⁽¹⁾, της συμφωνίας-πλαίσου (ιδίως του άρθρου 1β) και του άρθρου 5, σημείο 1, καθώς και του άρθρου 4 της σύμβασης αριθ. 158 της ΔΟΕ σχετικά με τη λήξη της εργασιακής σχέσεως με πρωτοβουλία του εργοδότη
3. Παραβίαση των κατευθυντήριων γραμμών, η οποία συνιστά συγχρόνως ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια, καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, της αρχής της χρηστής διοίκησης και της χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως πριν από την έκδοση βλαπτικής αποφάσεως (άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης), παραβίαση του καθήκοντος μέριμνας του καθού και της υποχρεώσεως να ληφθούν υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα της προσφεύγουσας, καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τη στάθμιση των συμφερόντων της προσφεύγουσας με το συμφέρον της υπηρεσίας και παραβίαση της απαγορεύσεως αυθαίρετων ενεργειών
4. Λόγω της παραβίασεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, ΚΛΠ καθώς και της παραβίασεως της απαγορεύσεως συνάψεως αλυσίδας διαδοχικών συμβάσεων εργασίας, η σύμβαση της προσφεύγουσας θα έπρεπε να ισχύει ως σύμβαση αορίστου χρόνου χωρίς ρήτρα καταγγελίας
5. Παράνομη διατήρηση της ρήτηρας καταγγελίας της συμβάσεως στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου επανεντάξεως καθώς και παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας και του καθήκοντος μέριμνας εξαιτίας της εφαρμογής της επίμαχης ρήτηρας
6. Παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας, του καθήκοντος μέριμνας του καθού προς αυτήν και μη συνεκτίμηση του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας λόγω αρνήσεως ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175 της 10.7.1999, σ. 43).

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Ceramica Flaminia κατά EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)

(Υπόθεση T-192/19)

(2019/C 206/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Improda και R. Arista, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης goclean — Υπ' αριθ. 13 270 046 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 30ής Ιανουαρίου 2019, στην υπόθεση R 991/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- και, ως εκ τούτου,
- να αναγνωρίσει το κύρος του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «goclean» αριθ. 13270046, το οποίο καταχωρίστηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2013, για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων της κλάσεως 11 (καζανάκια τουαλέτας, λεκάνες αποχωρητηρίων, εγκαταστάσεις υδροδοτήσεως)·
- να καταδικάσει το EUIPO και/ή την αντίδικο Ceramica Cielo S.p.A., από κοινού ή χωριστά, στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στο πλαίσιο των προγενέστερων διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Ερμηνεία της έννοιας του διακριτικού χαρακτήρα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Αβάσιμος χαρακτηρισμός του σήματος ως διαφημιστικού συνθήματος·
- Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 59 του ίδιου κανονισμού·
- Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 59, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Achema και Achema Gas Trade κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-193/19)**

(2019/C 206/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Achema AB (Jonava, Λιθουανία) και Achema Gas Trade UAB (Jonava) (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado, J. Wileur και N. Solárgona, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2018) 7141 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.44678 (2018/N) — Λιθουανία — Τροποποίηση καθεστώτος ενισχύσεως για Τερματικό σταθμό υδροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) στη Λιθουανία,
- να καταδικάσει την Επιτροπή και τους τυχόν παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, σύμφωνα με τον οποίον η Επιτροπή παρέλειψε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης, με συνέπεια να στερηθούν οι προσφεύγουσες και άλλοι τρίτοι ενδιαφερόμενοι τα διαδικαστικά δικαιώματα που διαθέτουν δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι όλα τα στοιχεία της υπόθεσης καταδεικνύουν ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα της κρατικής ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά και, ως εκ τούτου, όφειλε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης. Τα στοιχεία αυτά συνίστανται στη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, στις λοιπές περιστάσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και σε πλημμέλειες που έχουν συνέπειες στο περιεχόμενο της απόφασης, η οποία είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και περιέχει σοβαρά σφάλματα εκτίμησης. Επιπλέον, προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της κρίσιμες πτυχές, τις οποίες όφειλε να εξετάσει προτού καταλήξει ότι είχε στη διάθεσή της επαρκείς πληροφορίες ώστε να κηρύξει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά.
- Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι i) η εκτίμηση σχετικά με την ανάγκη για υπηρεσία γενικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ) και το εύρος της είναι εσφαλμένη και ανεπαρκής, ii) ήταν εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η ενίσχυση ήταν συμβατή με το πλαίσιο των ΥΓΟΣ, iii) δεν εξετάστηκαν επαρκώς με την προσβαλλόμενη απόφαση οι τελευταίες τροποποιήσεις της ενίσχυσης και, συνεπώς, η απόφαση αυτή δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, iv) η εκτίμηση, στην προσβαλλόμενη απόφαση, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας των μέτρων ενίσχυσης είναι πλημμελής και ανεπαρκής, και v) δεν αξιολογήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση η σημαντική επίπτωση στον ανταγωνισμό για την προμήθεια φυσικού αερίου στη Λιθουανία και για στο εμπόριο με τα λοιπά κράτη μέλη.

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2019 — GEA Group κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-195/19)**

(2019/C 206/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* GEA Group AG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. du Mont, R. van der Hout και C. Wagner, δικηγόροι)*Καθής:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση BUDG/DGAI/C/4/PL/Ares(2019) s. 283284 της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2019· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ διότι εμπεριέχει άρνηση επιστροφής των προστίμων που είχε καταβάλει η προσφεύγουσα προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση C(2016) 3920 της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 2016.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ διότι εφάρμοσε εκ νέου, εν τοις πράγμασι, την απόφαση C(2010) 727 (τελικό) της 8ης Φεβρουαρίου 2010 ή την απόφαση C(2016) 3920 της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 2016, οι οποίες αμφότερες έχουν ακυρωθεί από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2015, GEA Group κατά Επιτροπής, T-189/10, EU:T:2015:504, και με την απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, GEA Group κατά Επιτροπής, T-640/16, EU:T:2018:700, αντιστοίχως.

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Wiegand-Glashüttenwerke κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-197/19)**

(2019/C 206/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Wiegand-Glashüttenwerke GmbH (Steinbach am Wald, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης (μονάδες Großbreitenbach και Schleusingen), η επιστροφή ποσού άνω του 20 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης (μονάδα Steinbach am Wald), η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται ως προς τη μονάδα Steinbach am Wald η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — Glaswerk Ernstthal κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-199/19)

(2019/C 206/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Glaswerk Ernstthal GmbH (Lauscha, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

— επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για το έτος 2013,

- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεσης κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/EK⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Απριλίου 2019 — BL και BM κατά Συμβουλίου κ.λπ.**(Υπόθεση T-204/19)**

(2019/C 206/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: BL και BM (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και Eulex Κοσσυφοπέδιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— κυρίως,

— όσον αφορά τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση ιδιωτικού δικαίου,

— να επαναχαρακτηρίσει τη συμβατική τους σχέση ως σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου·

— να διαπιστώσει παράβαση εκ μέρους των καθών των συμβατικών υποχρεώσεών τους και, ιδίως, της υποχρέωσης έγκυρης κοινοποίησης εγγράφου καταγγελίας στο πλαίσιο καταγγελίας σύμβασης αορίστου χρόνου·

— κατά συνέπεια, να καταδικάσει τους καθών να καταβάλουν στους προσφεύγοντες ως αντισταθμιστική αποζημίωση απολύσεως, υπολογιζόμενη επί τη βάση της αρχαιότητας καθενός εξ αυτών στην υπηρεσία, ήτοι:

— για τον BL: το ποσό των 48 424,65 ευρώ·

— για τον BM: το ποσό των 31 552,75 ευρώ·

— να κρίνει ότι η απόλυση των προσφευγόντων είναι παράνομη και, κατά συνέπεια να υποχρεώσει τους καθών να τους καταβάλουν αποζημίωση υπολογιζόμενη κατά δίκαιη και εύλογη κρίση στα ποσά των:

— 75 000 ευρώ για τη ζημία που υπέστη ο BM·

— 90 000 ευρώ για τη ζημία που υπέστη ο BL·

— Να διαπιστώσει ότι οι καθών δεν συνέταξαν τα σχετικά με την καταγγελία της συμβάσεως νόμιμα έγγραφα κοινωνικής ασφάλισης και

— να τους υποχρεώσει να καταβάλουν στους προσφεύγοντες ως περιοδική χρηματική ποινή το ποσό των 100,00 ευρώ ανά ημέρα από την άσκηση της εν λόγω προσφυγής-αγωγής·

— να τους υποχρεώσει να διαβιβάσουν στους προσφεύγοντες τα σχετικά με την καταγγελία της συμβάσεως νόμιμα έγγραφα κοινωνικής ασφάλισης·

— να υποχρεώσει τους καθών να καταβάλουν τους τόκους επί των προαναφερθέντων ποσών, υπολογιζόμενων βάσει του βελγικού νόμιμου επιτοκίου·

— όσον αφορά τα λοιπά δικαιώματα:

— να διαπιστώσει ότι οι προσφεύγοντες έπρεπε να είχαν προσληφθεί ως έκτακτοι υπάλληλοι ενός από τους τρεις πρώτους εκ των καθών και να αναγνωρίσει ότι οι τρεις πρώτοι εκ των καθών μεταχειρίστηκαν τους προσφεύγοντες κατά τρόπο που συνιστά δυσμενή διάκριση, χωρίς αντικειμενική αιτιολόγηση, όσον αφορά την αμοιβή, τα δικαιώματα συνταξιοδοτήσεώς τους και τα συναφή δικαιώματα, καθώς και όσον αφορά τη διασφάλιση μεταγενέστερης απασχόλησης·

— να υποχρεώσει τους τρεις πρώτους εκ των καθών να αποζημιώσουν καθέναν εκ των προσφευγόντων για απώλεια αποδοχών, συντάξεως, επιδομάτων και παροχών λόγω των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου που αναφέρει η παρούσα προσφυγή-αγωγή·

— να τους υποχρεώσει να καταβάλουν τους τόκους επί των ποσών αυτών·

— να τάξει προθεσμία στα μέρη να προσδιορίσουν το ποσό της εν λόγω αποζημίωσης, λαμβανομένων υπόψη του βαθμού και του κλιμακίου στα οποία έπρεπε να προσληφθούν αντιστοίχως οι προσφεύγοντες, της κατά μέσο όρο αυξήσεως των αποδοχών τους, της εξέλιξης της σταδιοδρομίας καθενός εξ αυτών, των επιδομάτων που έπρεπε, επομένως, να είχαν λάβει βάσει των εν λόγω συμβάσεων πρόσληψης έκτακτων υπαλλήλων, και να συγκρίνουν τα αποτελέσματα που θα προκύψουν με την αμοιβή που πράγματι έλαβαν οι προσφεύγοντες·

— επικουρικώς,

— να υποχρεώσει τα θεσμικά όργανα, κατά δίκαιη και εύλογη κρίση, να αποζημιώσουν τους προσφεύγοντες για εξωσυμβατική ευθύνη λόγω προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους με τα ποσά των:

— 105 000 ευρώ για τον BM·

— 130 000 ευρώ για τον BL·

— να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν, ειδικότερα, επτά λόγους, προκειμένου να επιτύχουν τον επαναχαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας τους στα θεσμικά όργανα ως συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου και προκειμένου να λάβουν αποζημίωση για τη ζημία που υπέστησαν εξαιτίας της απόφασης μη ανανέωσης των συμβάσεών τους αντιστοίχως, καθώς και εξαιτίας της επιλογής των θεσμικών οργάνων να εφαρμόσουν, ως προς το διεθνές συμβασιούχο προσωπικό, καθεστώς που δεν συνάδει με τα θεμελιώδη δικαιώματά τους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται καταχρηστική άσκηση δικαιώματος εκ μέρους των καθών, λόγω της διαδοχικής χρήσης συμβάσεων ορισμένου χρόνου, και παραβίαση εκ μέρους τους της αρχής της αναλογικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση εκ μέρους των καθών της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της αρχής απαγορεύσεως των διακρίσεων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή εκ μέρους των καθών του δικαιώματος ακρόασεως των προσφευγόντων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ανασφάλεια δικαίου σε βάρος των προσφευγόντων, με υπαιτιότητα των καθών, και προσβολή εκ μέρους τους του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση εκ μέρους των καθόν της αρχής της διαβουλεύσεως με τους εκπροσώπους του προσωπικού.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παραβίαση εκ μέρους των καθόν του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται προσβολή εκ μέρους των καθόν του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.

Επιπλέον, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ύπαρξη δυσμενών διακρίσεων μεταξύ εργαζομένων στα θεσμικά όργανα, ιδίως, όσον αφορά αναγνωρισμένα στους έκτακτους υπαλλήλους δικαιώματα, ιδίως τη μη καταβολή ποικίλων επιδομάτων, την εισφορά στα ταμεία συνταξιοδότησης, την επιστροφή εξόδων και, δυνητικά, τη μη λήψη υπόψη προϋπηρεσίας 20 ετών.

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-206/19)

(2019/C 206/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Egger Beschichtungswerk Marienmünster GmbH & Co. KG (Marienmünster-Vörden, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,

- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε εύλογως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Yara Brunsbüttel κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-207/19)**

(2019/C 206/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Yara Brunsbüttel GmbH (Büttel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Nolte Holzwerkstoff κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-208/19)

(2019/C 206/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nolte Holzwerkstoff GmbH & Co. KG (Germersheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεωρας κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε εύλογως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Glatfelter Gernsbach κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-215/19)

(2019/C 206/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Glatfelter Gernsbach GmbH (Gernsbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για το έτος 2012,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Glatfelter Steinfurt κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-216/19)**

(2019/C 206/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Glatfelter Steinfurt GmbH (Steinfurt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)*Καθής:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Schott κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-217/19)

(2019/C 206/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schott AG (Mainz, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Voß, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεωρας κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Evonik Degussa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-218/19)

(2019/C 206/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Evonik Degussa GmbH (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,

- όλως επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Julius Schulte Trebsen κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-219/19)**

(2019/C 206/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Julius Schulte Trebsen GmbH & Co. KG (Trebsen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για το έτος 2012,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Mitsubishi Polyester Film κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-220/19)

(2019/C 206/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mitsubishi Polyester Film GmbH (Wiesbaden, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεωρας κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Nippon Gases Deutschland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-221/19)

(2019/C 206/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nippon Gases Deutschland GmbH (Düsseldorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

- επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε εύλογως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Sappi Alfeld κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-222/19)

(2019/C 206/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sappi Alfeld GmbH (Alfeld, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/EK ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε εύλογως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Clariant Produkte (Deutschland) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-223/19)

(2019/C 206/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt am Main, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (EE 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Metsä Tissue κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-224/19)

(2019/C 206/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Metsä Tissue GmbH (Kreuzau, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,

- όλως επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/EK ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Linde Gas κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-225/19)**

(2019/C 206/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Linde Gas Produktionsgesellschaft mbH & Co. KG (Pullach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Radici Chimica Deutschland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-226/19)

(2019/C 206/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Radici Chimica Deutschland GmbH (Elsteraue, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Ronal κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-227/19)

(2019/C 206/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ronal GmbH (Forst, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκρίνη μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/EK ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-228/19)

(2019/C 206/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kachel και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

— επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013, καθώς και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — AlzChem Trostberg κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-229/19)**

(2019/C 206/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: AlzChem Trostberg GmbH (Trostberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,

- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Evonik Functional Solutions κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-230/19)

(2019/C 206/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Evonik Functional Solutions GmbH (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,

- όλως επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — HIM κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-235/19)**

(2019/C 206/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Health Information Management (HIM) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: P. Zeegers, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την υπό κρίση προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη, κατά συνέπεια
- να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα δεν υποχρεούται να καταβάλει τα ποσά που αντιστοιχούν στα χρεωστικά σημειώματα υπ' αριθ. 3241901815 (94 445,00 ευρώ) και υπ' αριθ. 3241901886 (121 517,00 ευρώ), τα οποία εκδόθηκαν στις 4 Φεβρουαρίου 2019, και, καθόσον κρίνεται αναγκαίο, να κηρύξει την ακυρότητα των εν λόγω χρεωστικών σημειωμάτων σύμφωνα με τα άρθρα 263 και 264 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, των οποίων το ποσό ανέρχεται, σύμφωνα με προσωρινό υπολογισμό, σε 8 000 ευρώ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται έλλειψη γνωστοποιήσεως της οριστικής εκθέσεως οικονομικού ελέγχου και αδυναμία της προσφεύγουσας να προβάλει την άποψή της με πλήρη επίγνωση της καταστάσεως. Η εν λόγω έλλειψη γνωστοποιήσεως έχει ως αποτέλεσμα ότι τα χρεωστικά σημειώματα που εξέδωσε η Επιτροπή δεν είναι δικαιολογημένα.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται μη τήρηση, εκ μέρους του ελεγκτή και της Επιτροπής, των κανόνων σχετικά με τον καθορισμό των επιλέξιμων δαπανών. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη θέση της Επιτροπής, η οποία, με την απόφασή της, φέρεται ότι προσέθεσε μια προϋπόθεση που δεν προβλέπεται από τα νομοθετικά κείμενα που έχουν εφαρμογή, μεταξύ άλλων, στον τομέα της τηλεργασίας και ότι, ως εκ τούτου, υιοθέτησε μια αντιφατική συμπεριφορά σε σχέση με εκείνη που η ίδια είχε υιοθετήσει κατά τη διάρκεια προγενέστερων οικονομικών ελέγχων που αφορούσαν την προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-242/19)**

(2019/C 206/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Κίνα) (εκπρόσωπος: P. De Baere, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/73 της Επιτροπής της 17ης Ιανουαρίου 2019 ⁽¹⁾, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι οι αγορές πρώτων υλών αλουμινίου τις οποίες πραγματοποιήσε ο όμιλος της προσφεύγουσας ήταν αποτέλεσμα ουσιαστικής κρατικής παρέμβασης και ότι σε μεγάλο βαθμό δεν αντανακλούσαν τις τιμές της αγοράς κατά την έννοια της πρώτης περίπτωσης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2016 ⁽²⁾.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι η λειτουργία του ομίλου της προσφεύγουσας παρουσιάζει μείζονες στρεβλώσεις, κατάλοιπα του παλαιού συστήματος, το οποίο δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς κατά την έννοια της τρίτης περίπτωσης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παρέβη την εισαγωγική φράση του άρθρου 2, παράγραφος 10, καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο δ', σημεία i και ii, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036, δεδομένου ότι δεν διεξήγαγε δίκαιη σύγκριση μη προσαρμόζοντας την κανονική αξία για τις διαφορές στο επίπεδο εμπορίου μεταξύ τιμών εξαγωγής και κανονικής αξίας και μη παρέχοντας στην προσφεύγουσα τα απαραίτητα στοιχεία προκειμένου η προσφεύγουσα να προσδιορίσει ποσοτικά το αίτημα της περί προσαρμογής.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 2, το άρθρο 3, παράγραφος 3, και το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036, μη διεξάγοντας σύγκριση, για τους σκοπούς των σχετικών με τις υπερτιμολογήσεις και τις πωλήσεις σε χαμηλότερες τιμές υπολογισμών, μεταξύ των τιμών εισαγωγών και της τιμής του ομοειδούς προϊόντος το οποίο παράγεται από τη βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ίδιο επίπεδο εμπορίου και στο σημείο όπου τα αγαθά λειτουργούν ανταγωνιστικά μεταξύ τους.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/73 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 2019, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ηλεκτρικών ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 16, 18.1.2019, σ. 108).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 176, 30.6.2016, σ. 21).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-243/19)

(2019/C 206/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Κίνα) (εκπρόσωπος: P. De Baere, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/72 της Επιτροπής της 17ης Ιανουαρίου 2019 ⁽¹⁾, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι χορηγήθηκε επιδότηση για την αγορά από την προσφεύγουσα κινητήρων και μπαταριών, και, συνεπώς, παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2016 ⁽²⁾. Ο ως άνω λόγος ακυρώσεως αποτελείται από τέσσερα σκέλη:
 - η καθής δεν απέδειξε ότι η κινεζική κυβέρνηση έχει εξουσιοδοτήσει ή έχει δώσει εντολές στους Κινέζους προμηθευτές κινητήρων και μπαταριών της προσφεύγουσας·
 - η καθής δεν απέδειξε ότι η υποτιθέμενη χρηματοδοτική συνεισφορά από την κινεζική κυβέρνηση προσπόρισε όφελος στην προσφεύγουσα·
 - η καθής στήριξε τα συμπεράσματά της σχετικά με την προσφεύγουσα σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037· και
 - η καθής δεν απέδειξε τη σύνδεση μεταξύ κινητήρων και μπαταριών που αγοράζονται στο εσωτερικό της χώρας και ηλεκτρονικών ποδηλάτων που εξάγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του ύψους της επιδότησης, συνυπολογίζοντας εσφαλμένως οφέλη που δεν σχετίζονται με τα ηλεκτρονικά ποδήλατα που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, κρίνοντας ότι η χρήση τραπεζικών συναλλαγματικών αποτελεί χρηματοδοτική συνεισφορά κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής δεν απέδειξε ότι η χρήση τραπεζικών συναλλαγματικών προσπόρισε όφελος στην προσφεύγουσα.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής δεν απέδειξε τον ατομικό χαρακτήρα της υποτιθέμενης επιδότησης που χορηγήθηκε διά των τραπεζικών συναλλαγματικών και, συνεπώς, παρέβη το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα αποκόμισε όφελος διά της αποκτήσεως δικαιωμάτων χρήσης γης.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, το άρθρο 8, παράγραφος 2, και το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037, μη προβαίνοντας σε σύγκριση, για τους σκοπούς των σχετικών με τις υπερτιμολογήσεις και τις πωλήσεις σε χαμηλότερες τιμές υπολογισμών, των τιμών εισαγωγών με την τιμή του ομοειδούς προϊόντος που παράγεται από τη βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ίδιο επίπεδο εμπορίου και στο σημείο όπου τα αγαθά λειτουργούν ανταγωνιστικά μεταξύ τους.

(¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/72 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 2019, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές ηλεκτρικών ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 16, 18.1.2019, σ. 5).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 176, 30.6.2016, σ. 55).

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2019 — Café Camelo κατά EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)

(Υπόθεση T-244/19)

(2019/C 206/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Café Camelo, SL (Villanueva del Pardillo, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Camel Brand Co. Ltd (Zebbug, Μάλτα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υπ' αριθ. 15 710 692 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1165/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το καθού (και την παρεμβαίνουσα, αν παραστεί στη διαδικασία) στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Απριλίου 2019 — Thunus κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-247/19)

(2019/C 206/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Vincent Thunus (Contern, Λουξεμβούργο) και 7 άλλοι προσφεύγοντες-ενάγοντες (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την οικεία προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη, περιλαμβανομένης της προβαλλόμενης με αυτήν ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας·
- συνεπώς,
 - να ακυρώσει την απόφαση η οποία περιλαμβάνεται στα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας των προσφευγόντων για τον Φεβρουάριο 2018 και με την οποία η ετήσια προσαρμογή του βασικού μισθού περιορίστηκε σε ποσοστό 0,7 % για το 2018, και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει τις παρεμφερείς αποφάσεις που περιλαμβάνονται στα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας·

- ως εκ τούτου, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής)
 - να καταβάλει, σε αποκατάσταση της περιουσιακής βλάβης (i) το υπόλοιπο του μισθού το οποίο αντιστοιχεί στην εφαρμογή της ετήσιας προσαρμογής για το 2018, δηλαδή αύξηση κατά 1,4 %, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2018 έως την 31η Δεκεμβρίου 2018· (ii) το υπόλοιπο του μισθού το οποίο αντιστοιχεί στις συνέπειες της εφαρμογής της ετήσιας προσαρμογής κατά 0,7 % για το 2018 επί του ποσού των μισθών που καταβάλλονται από τον Ιανουάριο του 2018· (iii) τόκους υπερημερίας επί των οφειλόμενων υπολοίπων μισθού μέχρι την ολοσχερή εξόφληση των οφειλόμενων ποσών, του δε επιτοκίου υπερημερίας υπολογιζομένου βάσει του επιτοκίου το οποίο έχει καθορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως και το οποίο ίσχυε κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, προσαυξημένου κατά τρεις μονάδες·
- εφόσον απαιτείται, σε περίπτωση που η καθής δεν τα προσκομίσει αυτοβούλως, να την υποχρεώσει, στο πλαίσιο μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας, να προσκομίσει τα ακόλουθα έγγραφα:
 - την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 18ης Ιουλίου 2017 (CA/505/17)·
 - την απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής της 30ής Ιανουαρίου 2018 (MC-021-ADM-15-2018)
 - το σημείωμα της διεύθυνσης προσωπικού της 25ης Ιανουαρίου 2018 (CS/PERS-QMS/ACB/2018-0011)·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν αντιστοίχως, αφενός, όσον αφορά την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 2017, δύο λόγους ακυρώσεως και, αφετέρου, όσον αφορά την απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής της 30ής Ιανουαρίου 2018, τρεις λόγους ακυρώσεως.

Όσον αφορά την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 2017:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων.

Όσον αφορά την απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής της 30ής Ιανουαρίου 2018:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των διαδικαστικών εγγυήσεων του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος διαβουλεύσεως του σώματος εκπροσώπων του προσωπικού της ΕΤΕπ.
3. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Ως προς το αίτημα αποζημιώσεως, οι προσφεύγοντες ζητούν να τους καταβληθεί η διαφορά της οφειλόμενης αμοιβής, δηλαδή 1,4 % από την 1η Ιανουαρίου 2018 (συμπεριλαμβανομένης της αντίστοιχης αύξησης επί των παροχών σε χρήμα) πλέον τόκων υπερημερίας.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2019 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)**(Υπόθεση T-261/19)**

(2019/C 206/81)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Optima Naturals Srl (Gallarate, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης OptiMar — Υπ' αριθ. 15 176 258 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1348/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2019 — Jakober κατά EUIPO (Σχήμα φλιτζανιού)**(Υπόθεση T-262/19)**

(2019/C 206/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Philip Jakober (Στουτγκάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Klink, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σχήμα φλιτζανιού) — Υπ' αριθ. 15 963 994 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1153/2018-4

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση με αποτέλεσμα να κριθεί βάσιμη η προσφυγή και να επιτραπεί επομένως η καταχώριση της υπ' αριθ. 15 963 994 αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο μητρώο του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και/ή του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2019 — nanoPET Pharma κατά EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)

(Υπόθεση T-264/19)

(2019/C 206/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: nanoPET Pharma GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Onken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Miltenyi Biotec GmbH (Bergisch Gladbach, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης viscover — Υπ' αριθ. 9 197 732 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1288/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2019 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-265/19)

(2019/C 206/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: R. Guizzi, A. Giordano και G. Palmieri, avvocati dello stato)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει, κατά το μέρος που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, την εκτελεστική απόφαση C(2019) 869, της 12ης Φεβρουαρίου 2019, που κοινοποιήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2019, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, σχετικά με την INDAGINE CEB/2017/067/IT, αφορά παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 1999, L 160, σ. 103), και ιδίως του άρθρου 2, παράγραφος 2, παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 2005, L 209, σ. 1), και ιδίως του άρθρου 31, παράγραφος 2, καθώς και παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

— Προβάλλεται επίσης παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας της 12ης Δεκεμβρίου 2007, και παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

— Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει κατάχρηση εξουσίας και παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ελλιπούς αιτιολογίας.

2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, σχετικά με την INDAGINE FA/2008/067/IT, αφορά παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 και του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005, καθώς και του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

— Η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει, επομένως, κατάχρηση εξουσίας καθώς και παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ελλιπούς αιτιολογίας και επικαλείται παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2019 — Bandilla κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-600/16) ⁽¹⁾

(2019/C 206/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 16.8.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-30/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2019 — Boehringer Ingelheim International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-191/17) ⁽¹⁾

(2019/C 206/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 178 της 6.6.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Briel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-202/18) ⁽¹⁾

(2019/C 206/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 166 της 14.5.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 — Hankintatukku Arno Latvus κατά EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)

(Υπόθεση T-4/19) ⁽¹⁾

(2019/C 206/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 72 της 25.2.2019.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL